

የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክት ወደ ዕብራውያን

ምዕራፍ ፩

የሥጋዊ ምሥጢር

ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዐይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነቢያት ተናገረ። ከዐጳላ ዘመን ግን ሁሉን ወራሽ ባደረገው፣ ሁሉንም በፈጠረበት በልጁ ነገረን። ፫እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የመልኩ ምላሌ ሆኖ፣ ሁሉን በሥልጣኑ ቃል እየደገፈ ጎጢ አታችንን በራሱ ካነጻ በጳላ፣ በስማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ። ፮በዚህን ያህል መብለጥ ከመልእክት በላይ ሆኖ ከስማቸው የሚበልጥና የሚከብር ሰምን ወረሰ። ፯ከመልእክትስ ከሆነ ጀምሮ፣ “አንተ ልጄ ነህ፣ እኔ ዛሬ ወለድሁህ” ዳግመኛም፣ “እኔ አባት እሆነዋለሁ እርሱም ልጄ ይሆነኛል” ያለው ከቶ ለማንነው? ፲ዳግመኛም በኩርን ወደ ዓለም በላከው ጊዜ “የእግዚአብሔር መልእክት ሁሉ ይለግዱ ለታል” አለ። ፺ለ መልእክቱም፣ “መልእክቱን ነፋሳት፣ የሚላኩትንም የአላት ነበልባል የሚያደርጋቸው እርሱ ነው” አለ። ፻ለ ልጄ ግን፣ “ጌታ ሆይ፣ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፤ የመንግሥትህ በትርም የጽድቅ በትር ነው” አለ። ፻፳፫፣ “ጽድቅን ወደድህ፤ ዐመፃንም ጠላህ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክህ እንዳንተ ካሉት ይልቅ የሚበልጥ የደስታ ዘይትን ቀባህ።” ፲ዳግመኛም እንዲህ አለ፣ “አቤቱ አንተ አስቀድሞ ምድርን መሠረትህ፤ ለማያትም የእጆችህ ሥራናቸው። ፻አነርሱ ያልፋሉ፤ አንተ ግን ትናራለህ፤ ሁሉ እንደ ልብሰ ያረጃል፤ ፻እንደ መጋረጃም ትጠቀልላቸዋለህ፤ ይለወጣሉም፤ አንተ

ግን መቼም መች አንተ ነህ፤ ዘመንህም የማይፈጸም ነው።” ፻ከሆነ ጀምሮ ከመልእክት፣ “ጠላቶችህን ከእግርህ ጫማ በታች እስከ አደርግላህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ” ማንን አለው? ፻መልእክት ሁሉ መናፍስት አይደሉምን? የዘለዓለም፣ ሕይወትን ይወርሱ ዘንድ ስለ አላቸው ሰዎችስ ለአገልግሎት ይላኩ የለምን?

ምዕራፍ ፪

ስለሚመጣው ዓለም

፯ስለዚህም ከስማነው ነገር ምንልባት እንዳንወስድ ለእርሱ አብዝተን ልንጠነቀቅ ይገባናል። ፻በመልእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፣ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፣ ፫እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው እንዴት እናመልጣለን? ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበረና፣ የሰሙትም ለእኛ አጸኑት። ፻እግዚአብሔርም እንደ ራሱ ፈቃድ የመንፈስ ቅዱሳን ጸጋ በመስጠት፣ በምልክትና በድንቅ ነገር፣ በልዩ ልዩ ተአምራትም መለክረላቸው፤ ነገራቸውንም አለረዳላቸው።

፻ስለ እርሱ የምንናገርለትን የሚመጣውን ዓለም ለመልእክት ያሰንዛ አይደለም። ፻ነገር ግን መጽሐፍ እንዲህ ብሎ የመስክረበት ስፍራ አለ፤ “ታስበው ዘንድ ሰው ምንድን ነው? ትጉበገውስ ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን ነው? ፻ከመልእክትህ ጥቂት አላነሰኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድንም ጫንህለት፤ በእጆችህም ሥራ ሁሉ ላይ ሾምኸው። ፻ሁሉንም ከእግሩ በታች አድርገህ አስገህህለት።” ሁሉን ለእርሱ

፩ “የዘለዓለም” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፩፥፭ መዝ. ፪፥፯፤ ፪፥፲፱፤ ፮፥፲፱፤ ፲፮፥፲፫። ፩፥፮ ዘዳ. ፴፪፥፵፫። ፩፥፯ መዝ. ፲፫፥፱።
 ፩፥፳፱ መዝ. ፵፬፥፯-፯። ፩፥፲-፲፪ መዝ. ፲፩፥፳፭-፳፮። ፩፥፲፫ መዝ. ፲፱፥፩። ፪፥፮-፮ መዝ. ፳፥፩-፯።

ባስገዛለት ጊዜም የተወውና ያላስገዛለት የለም፤ እሁን ግን ሁሉን እንዳስገዛለት እናይም። ፻፲፱ ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት እንሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ጭኖ እናየዋለን።

፲ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመጻፍ ናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእጁ ለተያዘ፤ በእርሱም ሁሉ ለሆነ ለእርሱ ተገብቶታልና። ፻እነርሱን የቀደሳቸው እርሱ፤ የተቀደሱት እነርሱም ሁሉም በእንድነት ከእንዱ ናቸውና። ስለዚህም እነርሱን፤ “ወንድሞቼ” ማለትን እያፍርም። ፻“ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፤ በማኅበር መካከልም አመሰግንሃለሁ” አለ። ፻ዳግመኛም፤ “እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች እነሆ።” አለ። ፻ዳግመኛም፤ “እኔ እታመንበታለሁ” አለ። ፻ልጆች በሥጋና በደም አንድ ናቸውና፤ እርሱ ደግሞ በዚህ ከእነርሱ ጋር አንድ ሆነ፤ ለእነርሱም እንደ ወንድም ሆነላቸው፤ ፻መልአክ ሞትን በሞቱ ይሸረው ዘንድ፤ ይኸውም ሰይጣን ነው። ፻በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ ሞትን በመፍራት የተቀጡትን፤ ለባርነት የተገዙትንም ሁሉ ያሳርፋቸው ዘንድ። ፻የነሣውን ከእብርሃም ዘር እንጂ ከመላእክት የነሣው አይደለምና። ፻ስለዚህም የሕዝብን ጎጠኦት ሰማ ስተሰረይ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን በነገር ሁሉ ወንድሞቹን ሊመስል ተገባው። ፻እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ምዕራፍ ፫

ስለ ቤትና ባለቤቱ

፻እሁንም ከሰማያዊ ጥሪ ተከፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞቻችን ሆይ፤ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ። ፻መሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደ ሆነ፤ እርሱ ለላከው የታመነ እውነተኛ ነው። ፻ነገር ግን የባለቤት ከብሩ ከቤቱ እንደሚበልጥ፤ ከብሩ ከመሴ ከብር ይልቅ እጅግ ይበ

ልጣል፤ ፻ቤትን ሁሉ ሰው ይሠራዋልና፤ ለሁሉ ግን ሠራው እግዚአብሔር ነው። ፻መሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ። ፻ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤ እኛም የምንደፍርበትን፤ የምንመክበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው እጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን።

፻መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ብሎአልና፤ “ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ ልባችሁን አታጽኑ። ፻በምድረ በዳ በተፈታተኑበት ቀን እንደ አሳዘኑት ጊዜ። ፻የተፈታተኑኝ አባቶቻችሁ ፈተኑኝ፤ እርባ ዘመንም ሥራዬን እዩ። ፻ስለዚህ ይህቺን ትውልድ ተቈጣረጥ፤ እንዲህም አልሁ። ፻ልባቸው ዘወትር ይስታል፤ እነርሱ ግን መንገዱን አላወቁም። ፻ወደ ዕረፍቱ እይገቡም ብዬ በቀጣዬ ማልሁ። ፻ወንድሞቻችን ሆይ፤ እንግዲህ ዕውቁ፤ ከእናንተ ባንዱ ላይ ስንኳ ሃይማኖት የጎደለውና ተጠራጣሪ፤ ከሕያው እግዚአብሔር የሚለያችሁ ከኛ ልብ አይኑር። ፻ዛሬ የሚባለው ቀን ባለ ከእናንተ ማንም ቢሆን ወደ ጎጠኦት በሚያደርስ ስሕተት እንዳይጸና ሁል ጊዜ ሰውነታችሁን መርምሩ። ፻በዚች ጽድቅ እስከ መጨረሻ የቀደመውን ሥርዐታችንን እጽንተን ከጠበቅን ከክርስቶስ ጋር አንድ ሁነናልና። ፻“ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ እነዚያ እንደ አሳዘኑት ጊዜ ልባችሁን አታጽኑ” ብሎአልና። ፻ስምተው ያሳዘኑትስ እነማን ናቸው? በመሴ እጅ ከግብፅ የወጡት ሁሉ አይደሉምን? ፻እርባ ዘመን የተቋጣቸውስ እነማን ነበሩ? የበደሉ፤ ራሳቸውም በምድረ በዳ የወደቀው አይደሉምን? ፻ከካዱት በቀር ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡ በማን ላይ ማለ? ፻እላመኑምና፤ ለመግባት እንዳልቻሉ እነሆ፤ እናያለን።

ምዕራፍ ፬

ስለ ሰንበት

፻እንግዲህ እንፍራ፤ ወደ ዕረፍቱም እንድንገባ ትእዛዙን እንተው፤ ከእናንተም ምንእልባት በተለመደ ስሕተት የሚገኝና የሚጸና ቢኖር ወደ ዕረፍቱ እንዲገባ የሚተዉት እይምሰለው። ፻ለእነዚያ ደግሞ አንደ ተነገረ ለእ

፩ “ለእነርሱም እንደ ወንድም ሆነላቸው” የሚለው በግሪኩ የለም።
፪ ምዕ. ፬ ቀ. ፩ በግሪኩ ልዩ ነው።
፫፣፲፪ መዝ. ፳፩፣፳፪። ፫፣፲፫ ሊሳ. ፳፣፲፯-፲፰። ፫፣፲፪ ዘጉ. ፲፪፣፯። ፫፣፲፩ መዝ. ፲፬፣፯-፲፩።
፫፣፲፭ መዝ. ፲፬፣፯፣፰። ፫፣፲፮-፲፰ ዘጉ. ፲፬፣፩-፴፭።

ኛም የምሥራች ተስብኮልናል፤ ነገር ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስላልተዋሐደ አልጠቀማቸውም። ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳን ቢፈጸም፤ “እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዩ ማልሁ” እንዳለ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን። ስለ ስባተኛውም ቀን፤ “እግዚአብሔር በስባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ” ብሎአልና። ጳጳሳዊዎችም፤ “ወደ ዕረፍቱ አይገቡም” ብሎአል። ፤እንግዲህ አንዳንዶች በዚያ እንዲገቡ መንገድ ስለ ነበራቸው ቀድሞም የምሥራች የተሰበከላቸው ባለ መታዘዝ ጠንቅ ስላልገቡ፡- ፤“ዛሬ ቃሉን ብትሰሙት ልባችሁን እልከኛ አታድርጉ።” በፊት እንደ ተባለ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር፤ “ዛሬ” ብሎ አንድ ቀን እንደ ገና ይቀጥራል። ፤ኢያሱ አሳር ፎካቸው ቢሆን ኖርስ፤ ከብዙ ዘመን በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረም ነበር። ፤እንዚያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገቡበት ጸንቶ የሚኖር ዕረፍት እንዳለ ታወቀ። ፤ወደ ዕረፍቱ የገባለ እግዚአብሔር ከሥራው እንደ ዐረፈ፤ እነሆ፤ እርሱ ከሥራው ሁሉ ዐረፈ።

፤እንግዲህ እንደ እነዚያ እንደ ካዲት እንዳንወድቅ፤ ወደ ዕረፍቱ እንገባ ዘንድ እንፋጠን። ፤የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም ሁለት ልሳን ካለው ሰይፍም ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፤ ነፍስንና መንፈስንም፤ ጅምትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና አሳብ ይመረምራል። ፤እኛን በሚቈጣጠር በእርሱ በዐይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው እንጂ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም።

ስለ ስማያዊው ሊቀ ካህናት

፤እንግዲህ ወደ ስማያት የወጣ ታላቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ከርስቶስ አለን፤ በእርሱ በማመን ጸንተን እንትር። ፤ሊቀ ካህናታችን ለድካማችን መከራ መቀበልን የማይችል አይደለምና፤ ነገር ግን ከብቻዋ ከጎጧኤት በቀር እኛን በመስለበት ሁሉ የተፈተነ ነው። ፤እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል፤ በሚያስፈልገን

ልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፤ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

ምዕራፍ ፩

ምድራዊ ሊቀ ካህናት

፤ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ጎጧኤት መባንና መሥዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማልና። ፤እርሱ ራሱም ደካማ ነውና ባለማወቃቸው ከሰው ስዎች ጋር መከራን ሊቀበል ይችላል። ፤በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መሥዋዕትን ስለ ጎጧኤት ማቅረብ ይገባዋል። ፤እንደ አርንም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር፤ ማንም ለራሱ ክብርን የሚወስድ የለም።

፤እንዲሁ ከርስቶስም ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ ራሱን ያከበረ አይደለም፤ ነገር ግን፤ “አንተ ልጄ ነህ፤ እኔም ዛሬ ወስድሁህ” ያለው እርሱ ራሱ ነው። ፤ዳግመኛም፤ “እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት የዘለዓለም ካህን እንተ ነህ” ይላል።

፤እርሱም ሥጋ ለብሶ በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ፤ በታላቅ ጩኸትና እንባ ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፤ ጽድቁንም ሰማው። ፤ልጅም ቢሆን መከራን ስለ ተቀበለ መታዘዝን ዐወቀ። ፤ከተፈጸመም በኋላ ስሚታዘዝለት ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ የዘለዓለም መድኅን ሆነ። ፤እግዚአብሔርም እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት የዘለዓለም፤ ሊቀ ካህናት አለው።

፤ስለ እርሱም የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ጆሮዎቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ጭንቅ ነው። ፤መምህራን ልትሆኑ ሲገባችሁ፤ ካመናችሁ ጀምሮ በትምህርት ላይ የቈደችሁ ስለ ሆነ፤ እስከ ዛሬም ገና የእግዚአብሔርን የቃሉን መጀመሪያ ትምህርት ሊያስተምሩ አላችሁ ትወዳሳችሁ፤ ወተትንም ሊግቱአችሁ ትሻላችሁ፤ ጽኑ ምግብንም አይደለም። ፤ወተትን የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለሆነ፤ የጽድቅን ቃል ሊያውቅ አይችም። ፤ጠንካራ ምግብ ግን

፩ “የዘለዓለም” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፬፡፫ መዝ. ፺፬፡፲፩። ፬፡፱ ዘፍ. ፪፡፱። ፬፡፭ መዝ. ፺፬፡፲፩። ፬፡፮ መዝ. ፺፬፡፯፡፮።
 ፬፡፰ ዘፍ. ፴፩፡፯፤ ኢያሱ ጳጳሳዊ። ፬፡፲ ዘፍ. ፪፡፱። ሩ፡፫ ዘሌ. ፱፡፯። ሩ፡፱ ዘዐ. ፳፰፡፩።
 ሩ፡፭ መዝ. ፱፡፮። ሩ፡፮ መዝ. ፻፱፡፱። ሩ፡፮ ማቴ. ፳፮፡፴፮-፵፮፤ ማር. ፲፬፡፴፪-፵፪፤ ሉቃ. ፳፪፡፴፱-፵፮።
 ሩ፡፲፪-፲፫ ፩ቆሮ. ፫፡፱።

መልካሙንና ክፋውን ለመለየት በሥራቸው የለ መደ ልቡና ሳሳቸው ለፍጹማን ሰዎች ነው።

ምዕራፍ ፯

ሰለ ንስሐ

ከሰለዚህም የክርስቶስን የነገሩን መጀመሪያ ትተን ወደ ፍጹሜው አንሂድ፤ እንዲህ ደግሞ ሌላ መሠረት አንዳትሹ ዕውቁ፤ ይኸውም ከሞት ሥራ ለመመለስ፤ በእግዚአብሔርም ለማመን፤ ነጥቀትን፤ በእንብርተ እድ መሸምን፤ የሙታ ንን ትንግሤና የዘለዓለም ፍርድን ለመማር ነው። የእግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን ባደረግን ነበር። ነገር ግን እንድ ጊዜ ብርሃን የበራሳቸውን፤ ሰማ ያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን፤ ከመንፈስ ቅዱስም ተከፋዮች ሆነው የነበሩትን፤ ፍጹሙን የእግዚአብሔርን ቃል፤ የሚመጣውንም የዓለምን ጎደል የቀመሱትን፤ በኋላም የካዱትን እንደ ገና ለንስሐ አነርሱን ማደስ አይቻልም፤ ራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታል፤ ያዋርዱትማ ልፍ። ነጥቅም በእርሰዋ የሚወርደውን ዝናም ከጠጣች፤ ያንጊዜ ስለ አርሱ ያረሱሳትን መልካም ቡቃይ ታበቅላለች፤ ከእግዚአብሔር ዘንድም በረከትን ታገኛለች። ፍጹሙንና ከርገኛትን ብታወጣ ግን የተጣለች ናት፤ ለመርገምም የቀረበች ናት፤ ፍጹሜዋም ለመቃጠል ይሆናል።

የተተመረጣችሁ ወንድሞቻችን ሆይ፤ ምንም እንኳን እንዲህ ብንገባችሁ ሕይወት ወዳለባት ትምህርት እንድትቀርቡ እንታመንገባችኋለን። የእግዚአብሔር ቅዱሳንን ስለ አገለገላችሁ፤ እስከ አሁንም ስለም ታገለግሉአቸው ያደረጋችሁን ሥራ፤ በሰሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዐመፀኛ አይደለምና። ነገር ግን ሁላችሁም በዚች ተስፋችሁ እንዲሁ ትጋታችሁን እስከ መጨረሻው ታሳዩ ዘንድ አንወዳለን። ዜጳተኞች እንዳትሆኑ በሃይማኖትና በትዕግሥት ተስፋቸውን የወረሱትን ሰዎች ምስሉአቸው።

ሰለ ተስፋና ሰለ መሐሳ

የእግዚአብሔርም ለአብርሃም ተስፋውን በሰጠው ጊዜ ይምልበት ዘንድ ከአርሱ የሚ

በልጥ ሌላ ባይኖር፤ በራሱ ማለ። ዜጳንዲህ ብሎ። “ መባረከን አባርክሃለሁ፤ ማብዛትንም አበሃለሁ።” ዜከዚህም በኋላ ታግሦ ተስፋውን አገኘ። ዜሰው ግን ከአርሱ በሚበልጠው ይምሳል፤ የክርክርም መነሻው በመሐሳ ይፈጽማል። ዜስለዚህም እግዚአብሔር ተስፋውን ለሚወርሱ ሰዎች ምክሩን አንደማይለውጥ ሲገልጥ ወደደ፤ እንደማይለውጥም በመሐሳ አጸናው። ዜየእግዚአብሔር ቃል ሐሰት ሊሆን አይቻልም፤ በአርሱ ለተማፀን ተጠብቆልን ባለ ተስፋችንም ማመንን ላጸናን ለእኛ ታላቅ ደስታ አለን። ዜይሁችም ተስፋ ነፍሳችን እንዳትነዋወጥ እንደ መልሕቅ የምታጸና ናት፤ ፍጹሙን መልክ ጸዴቅ ሹመት ለዘለዓለም ሊቀ ካህናት ሆኖ ሐዋርያችን ኢየሱስ ከእኛ በፊት ወደ ገባባት መጋረጃም ውስጥ የምታስገባ ናት።

ምዕራፍ ፯

ሰለ ካህኑ መልክ ጸዴቅ

የሳሌም ንጉሥ፤ የልዑል እግዚአብሔርም ካህን የሆነ፤ ይህ መልክ ጸዴቅ፤ አብርሃም ነገሥታትን ድል ነሥቶ በተመለሰ ጊዜ ከአርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው። የአብርሃምም ከገንዘቡ ሁሉ ከዐሥር እንድ ሰጠው፤ መጀመሪያ የሰሙ ትርጓሜ የጽድቅ ንጉሥ ነበር፤ በኋላም የሳሌም ንጉሥ ተባለ፤ የሰላም ንጉሥ ማለት ነው። የአባት የለውም፤ እናትም የለችውም፤ ትውልዱም አይታወቅም፤ ለዘመኑ መጀመሪያ፤ ለሕይወቱም መጨረሻ የለውም፤ ከህነቱ የወልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ሆኖ ለዘለዓለም ይኖራል።

የአባቶች አለቃ አብርሃም ከምርኮው ሁሉ የሚሻለውን ዐሥራት የሰጠውን የዚህን ካህን ክብር ታያላችሁን። ፍጹሙን ልጆችም፤ ከህነትን የሚቀበሉት ከሕዝቡ ማለት ከወንድሞቻቸው፤ እነርሱ ምንም ከአብርሃም ወገብ ቢወጡ ከእነርሱ ዐሥራትን በሕግ እንዲያስወጡ ትእዛዝ አላቸው። ደግናቸው ሳይደለ ለእርሱ ግን አብርሃም ዐሥራትን ሰጠው፤ እርሱም ተስፋ ያለው አብርሃምን ባረከው። ነገር ግን ታላቁ ታናሹን

፩ ግለሐ “ጥምቀትን የተቀበሉትን” ይላል።
፪ በግሪኩና በእንግሊዝኛ ግለሐ “እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻለው በሁለት በማይለወጥ ነገር፤ በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት አለን” ይላል።
፫፥፭ ዘፍ. ፫፥፲፯-፲፮። ፯፥፲፱ ዘፍ. ፳፪፥፲፯-፲፰። ፯፥፲፱ ዘሐ. ፲፯፥፱። ፯፥፳ መዝ. ፻፲፱፥፱።
፯፥፳፥፪ ዘፍ. ፲፱፥፲፯-፳። ፯፥፳ ዘጉ. ፲፮፥፳፩።

እንደሚባርከው ያለ ጥርጥር ይታወቃል። ጳበዚ ህስ የሚሞት ሰው ዐሥራትን ይቀበላል፤ በወዲያው ግን ሕያው እንደ ሆነ መጽሐፍ የሚመስከርለት እርሱ ይቀበላል። ህእንደ ተነገረም ዐሥራትን የቀበለ ሌዊ ሰንኳን በአብርሃም በኩል ዐሥራትን ሰጠ። ፤መልክ ጺዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ በአብርሃም ወገብ ነበርና።

፤እንግዲህ ሕዝቡ በሌዊ ክህነት የተመሠረተን ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ክህነት ፍጹም ነት የተገኘ ቢሆን፤ እንደ አድን ሹመት የማይቈጠር፤ እንደ መልክ ጺዴቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነግ ወደ ፊት ስለምን ያስፈልጋል? ፤ክህነታቸው ታልፍ ዘንድ አላትና፤ ክህነታቸው ካለፈችም ኦሪታቸው ታልፋለች። ፤ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና፤ ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም። ፤ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደ ወጣ የተገለጠ ነውና፤ ስለዚህም ነገድ ሙሉ ምንም እንኳን ስለ ክህነት አልተናገረም።

፤ይልቁንም ይህ እጅግ ያሰረዳል፤ በመልክ ጺዴቅ ክህነት አምሳል ሌላ ካህን ይነግል ብሎ አልና። ፤ይኸውም በማያልፍ ሕይወት ጎይል እንጂ ለሥጋና ለደም፤ በተሠራ ሕግ አይደለም። ፤“እንደ መልክ ጺዴቅ ሹመት የዘለዓለም ካህን አንተ ነህ” ብሎ ይመሰክራልና። ፤ስለዚህም የምትደክም፤ የማትጠቅምም ስለሆነች የቀደመችው ትእዛዝ ተሸራሰች። ፤ኦሪት ምንም ግዳጅ አልፈጸመችምና፤ ነገር ግን በእርሷ ፋንታ ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት ከእርሷ የሚሻል ተስፋ ገብቶአል። ፤እርሱ ያለ መሐላ አልሆነም፤ ያለ መሐላ የተሾሙ ካህናት፤ አሉና። ፤በመሐላ የሾመውን ግን፤ “እግዚአብሔር ግለ፤ አይጸጸትምና፤ አንተ እንደ መልክ ጺዴቅ ሹመት የዘለዓለም ካህን ነህ” አለው። ፤እያሱስ ይህን ያህል በምትበልጥና ከፍ ባልች ሹመት፤ ተሾመ። ፤የእነዚያስ ብዙዎች ካህናት ነበሩአቸው፤ ሞት ይሸራቸው፤ እንዲኖሩም አያሰናብታቸውም ነበርና። ፤እርሱ ግን ለዘሰዓለም ይኖራል፤ ክህነቱ አይሻርምና። ፤ዘወትር በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር

የሚቀርቡትን ሊያድናቸው ይቻላል፤ ለዘለዓለምም ሕያው ነውና ያስታርቃቸዋል። ፤ቅዱስና ያለ ተንኩል፤ ነውርም የሌለበት፤ ከጎጢ አተኞችም የተለየ፤ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፤ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባል። ፤እርሱም እንደ እነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ጎጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ጎጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና። ፤ኦሪትስ የሚሞት፤ ሰውን ሊቀ ካህናት አድርጎ ትሾማለች፤ ከአራት በኋላ የመጣው የእግዚአብሔር የመሐላ ቃሉ ግን ዘለዓለም የማይለወጥ ፍጹም ወልድን ካህን አድርጎ ሾመልን።

ምዕራፍ ፰

ስለ ጽድቅ ድንኳን

፤ከተናገርነውም ዋናው ነገር ይህ ነው፤ ስለ ማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን። ፤እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው፤ እርሱ የም በሰው ሳይሆን በእግዚአብሔር የተተከለች ናት። ፤ሊቀ ካህናት ሁሉ መባንና መሥዋዕትን ያቀርብ ዘንድ ይሾማል፤ ለዚህም ደግሞ የሚያቀርበው አንዳች ነገር ይኖረው ዘንድ ይገባል። ፤በምድር ቢሆን ኖሮ፤ ሊቀ ካህናት ባልሆነም ነበር፤ በኦሪት ሕግ መሥዋዕት የሚያቀርቡ ካህናት በእርስዋ አሉና። ፤እነርሱም ሙሴ ድንኳኒትን ሲሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፤ ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ፤ “በተራራው እንደ ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ተጠንቀቅ” ብሎት ነበርና። ፤ዛሬ ግን እያሱስ ክርስቶስ የምትበልጠውን አገልግሎት ገንዘብ አደረገ፤ ለታላቂቱ ሥርዐትም መካከለኛ ሆነ፤ የምትበልጠውንም ተስፋ ሠራ። ፤ፊተኛይቱ ያለ ነቀፋ ብትሆን ኖሮ ሁለተኛይቱን ባልፈለገም ነበር። ፤ነገር ግን እነርሱን ነቅቼ እንዲህ አለ። “እነሆ፤ ለቤተ እስራኤልና ለቤተ ይሁዳም አዲስ ኪዳን የምሠራበት ዘመን ይመ

፩ “ለደም” የሚለው በግሪኩ የለም
 ፪ “ካህናት” የሚለው በግሪኩ ብቻ ነው።
 ፫ ግሪኩ “ለምትሻል ቃል ኪዳን መድን ሆነ” ይላል።
 ፬ ግሪኩ “ድካም ያለውን” ይላል።
 ፭፡፲፯ መዝ. ፻፱፡፱ ፭፡፳፩ መዝ. ፻፱፡፱ ፭፡፳፯ ዘሌ. ፱፡፯ ፭፡፩ መዝ. ፻፱፡፩ ፭፡፭ ዘፀ. ፳፭፡፱።
 ፮፡፭-፲፪ ኤር. ፴፩፡፴፩-፴፱።

ጣል ይላል እግዚአብሔር። ፤ እጃቸውን ይገር
 ከምድረ ግብፅ ባወጣላቸው ጊዜ ለእባቶቻቸው
 እንደ ገባሁት እንደዚያ ያለ ኪዳን እይደለም፤
 እነርሱ በዚያዜ አልኖሩምና፤ እኔም ቸል ብያቸ
 ዋለሁና” ይላል እግዚአብሔር። ፤ከእነዚያ ዘመ
 ናት በኋላ ለቤተ አሰራኤል የምገባው ቃል ይህ
 ነው፡- ሕጌን በልባቸው አሳድራለሁ፤ በሕሊናቸ
 ውም አጽፈዋለሁ፤ እምላክ እሆናቸዋለሁ፤ እነ
 ርሱም ሕዝቤ ይሆኑኛል ይላል እግዚአብሔር።
 ፤እንግዲህ እንዱ ሌላውን አያስተምርም፤ ወን
 ድምም ወንድሙን እግዚአብሔርን ዕወቅ ብሎ
 አያስተምርም፤ ከታናቹ ጀምሮ እስከ ታላቁ
 ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና። ፤ዐመፃቸውን አም
 ሬቸዋለሁና ጎጠኢታቸውንም ደግሜ አላሰ
 ብም።” ፤አዲስ ትእዛዝ በማለቱ የቀደመች
 ቱን አስረጃች፤ አሮጌና ውራጅ የሆነው ለጥ
 ፋት የቀረበ ነው።

ምዕራፍ ፱

ሰለ ቀደመችው ድንኳን

፤ፈተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት ሥርዐትና
 የዚህ ዓለም የሆነው መቅደስ ነበራት። የዐጆ
 መሪያይቱም ድንኳን ተዘጋጅታ ነበርና፤ በእርስ
 ዋም ቅድስት በምትባለው ውስጥ መቅረዝና ጠረ
 ጴዛው፤ የመሥዋዕቱም ጥበስት ነበረባት። የከሁለ
 ተኛው መጋረጃ በስተኋላ የነበረችውን የውስጠኛይ
 ቱን ድንኳን ግን ቅድስተ ቅዱሳን ይሉእት ነበር።
 ፤የውስጥም የወርቅ ማዕጠንትና ሁለንተናዋን በወ
 ርቅ የለበጡአት፤ የኪዳን ታቦት፤ መና ያለባት የወ
 ርቅ መሰብና የለመለመችው የአሮን በትር፤ የኪዳ
 ኑም ጽላት ነበሩባት። ፤በላይዋም ማስተሰሪያውን
 የሚጋርዱ የኩብር ኪሩቤል ነበሩ፤ ነገር ግን በየመ
 ልኩ አናገረው ዘንድ ዛሬ ጊዜው አይደለም።

፤ሥርዐቱ፤ ዝግጅቱም እንዲህ ነበር፤ በመጀመሪ
 ያዩቱም ድንኳን በየጊዜው አገልግሎታቸውን ይፈ
 ጽሙ ዘንድ፤ ካህናት ዘወትር ይገቡ ነበር። ፤ወደ
 ሁለተኛይቱ ከፍል ግን ሊቀ ካህናቱ ጎጠኢታቸ
 ውን ለማስተሰሪይ ሰለ ራሱና ስለ ሕዝቡ የሚያ
 ቀርበውን ደም ይዞ፤ በየዓመቱ አንድ ጊዜ ብቻ

ውን ይገባ ነበር። ፤ፈተኛይቱም ድንኳን በዚህ ገና
 ቆማ ስለች፤ ወደ ቅድስት የሚወሰደው መንገድ
 ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል። ፤ነገር
 ግን ለሚያቀርበው ሰው ግዳጅ መረጃም የማይ
 ቻለውን መባና መሥዋዕት ያቀርቡበት የነበረው
 ለዚህ ዘመን ምሳሌ ሆነ። ፤እነዚህም እስከ መታደስ
 ዘመን ድረስ የተደረጉ፤ ስለ ምግብና ስለ መጠ
 ጥም፤ ስለ ልዩ ልዩ ጥምቀትም የሚሆኑ የሥጋ
 ሥርዐቶች ብቻ ናቸው። ፤ክርስቶስ ግን ለምት
 መጣይቱ መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ፤ የሰው
 እጅ ወደ እልሁራት፤ በዚህ ዓለም ወደ እልሆነ
 ችው፤ ከፈተኛይቱ ወደምትበልጠውና ወደምት
 ሻለው ድንኳን፤ ፤የዘላለም መድኃኒትን ገንዘብ
 አድርጎ፤ በገዛ ደሙ አንድ ጊዜ ወደ መቅደስ ገባ
 እንጂ በላምና በፍላ ደም አይደለም። ፤የላምና
 የፍላ ደም፤ በረከሱትም ላይ የሚረጭ የጊደር
 አመድ፤ የሚያገጽ የረከሱትንም ሥጋቸውን የሚ
 ቀሩሳቸው ከሆነ፤ ፤ነውር የሌለው ሆኖ፤ በዘላለ
 ላም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክ
 ርስተሰ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እናመልከው
 ዘንድ ሕሊናችንን ከሞት ሥራ እንዴት ይልቅ ያገጸ
 ይሆን?

፤ስለዚህ ኢየሱስ ሞትን ተቀብሎ፤ በቀደመው
 ሥርዐት ስተው የነበሩትን ያድናቸው ዘንድ ወደ
 ዘላለም ርስቱም የጠራቸው ተለፋውን ያገኙ
 ዘንድ፤ ለእዲሁቱ ኪዳን መካከለኛ ሆነ። ፤ኑዛዜ
 ያለ እንደሆነ የተናዘገፍ ሰው ሞት ይመጣ ዘንድ
 ግድ ነው። ፤የመላኝ ሰው ኑዛዜ የጻናች ናት፤
 ተናዘገፍ በሕይወት ባለበት ጊዜ አትጠቅምምና።
 ፤ስለዚህም ፈተኛው ኪዳን አንኳ ያለ ደም አል
 ከበረም። ፤መሳሌ የአራትን ትእዛዝ ሁሉ ለመላው
 ሕዝብ ከነገረ በኋላ፤ የላምና የፍላ ደም ከውጋ
 ጋር ቀላቅሎ፤ ቀይ የበግ ጠጉርና የሰሚዛ ቅጠል
 ነክሮ መጽሐፈ አሪቱንና ሕዝቡን ሁሉ ይረጭ
 ነበር። ፤“እግዚአብሔር ያዘዘችሁ የኪዳኑ ደም
 ይህ ነው” ይላቸው ነበር። ፤ድንኳንንና የመገል
 ገያውን ዕቃ ሁሉ በደሙ ይረጭ ነበር። ፤ደግ
 ሞም በቀረበው ሁሉ አንዲህ ያደርግ ነበር፤ በእ
 ረት ሕግ ሁሉ በደም ይገጸ ነበር፤ ደም ሳይረጭ
 ግን እይሰረይም ነበር።

፩ “በደሙ” የሚለው በግሪኩ ብቻ።
 ፪ “ደግሞም በቀረበው ሁሉ እንዲህ ያደርግ ነበር” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፫ ደ ዘፀ. ጳጳ፡፩-፱፤ ጳጳ፡፱-፳። ፫ ደ ዘፀ. ጳጳ፡፱፩-፱፫።
 ፬ ደ ዘፀ. ጳጳ፡፳-፳፤ ጳጳ፡፳፫-፳፮፤ ፲፮፡፱፫፤ ዘጉ. ፲፮፡፳፫፤ ዘፀ. ጳጳ፡፲፮፤ ዘፀ. ፳፫፡፲፮፤ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ጳጳ፡፳፫-ጳጳ፡፳፮።
 ፭ ደ ዘጉ. ፲፮፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫።
 ፮ ደ ዘፀ. ጳጳ፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫። ፫ ደ ዘፀ. ፳፫፡፳፫።

፪፻፲፱ ማይ ባለው እምሳል የተሠራው ይህ ሥራ፣ በዚህ ደም የሚነጻ ከሆነ፣ ይህ ስማ ያዊ መሥዋዕትስ ከዚህ የበልጣል። ፪፻፲፱ ስቶስ በእጅ ወደ ተሠራች የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገባምና፣ ነገር ግን በእግ ዚእብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ፣ ወደ እርስዎ ወደ ሰማይ ገባ። ፪፻፲፱ ካህናት ያደርገው እንደ ነበረ፣ በያመቱም ደም ይዞ ወደ ቅድስት ይገባ እንደ ነበረ ዘወትር ራሱን የሚ ሠዋ እይደለም። ፪፻፲፱ ባይሆን ዓለም ከተፈ ጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ በሞተ ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ፣ ራሱን በመሠዋት ጎጠኢትን ይሸራት ዘንድ አንድ ጊዜ ተገለጠ። ፪፻፲፱ አንድ ጊዜ ሞት፣ ከዚያም በኋላ ፍርድ እንደ ሚጠብቀው፣ ፪፻፲፱ ክርስቶስም የብዙዎ ችን ጎጠኢት ያስተሰርይ ዘንድ ራሱን እንድ ጊዜ ሠዋ፤ በኋላ ግን ያድናቸው ዘንድ ተስፋ ሰሚያደርጉት ያለ ጎጠኢት ይገለጥላቸዋል።

ምዕራፍ ፲
ስለ እሪት

፪፻፲፱ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ እምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ እለውና፣ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋ ዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ እይችልም። ፪፻፲፱ ባይሆን ከሚሠወት መሥዋዕት ባረፉ ነበር፣ ሰሚሠወት ጎጠኢታቸውን ያስተሰርይላ ቸው ነበርና፣ ባለንድ ጊዜም ያነጻቸው ነበርና። ፪፻፲፱ ግን በዚያው መሥዋዕት በየዓመቱ የጎጠ ለት መታሰቢያ እድርገው የሚያቀርቡት ነበራ ቸው። ፪፻፲፱ የፍየል ደም ጎጠኢትን ሊያስ ተሰርይ አይችልምና። ፪፻፲፱ በዚህም ወደ ዓለም በሚመጣበት ጊዜ አንዲህ እለ፣ “መሥዋዕት ንና ቀርባንን አልወደድህም፤ ሥጋን አለበስ ሽኝ፤ እንጂ። ፪፻፲፱ ሰሚቃጠል መሥዋዕትና ስለ ጎጠኢት በሚቀርበው መሥዋዕት ደስ አላለ ህም። ፪፻፲፱ እነሆ፣ በመጽሐፍ ራስ ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፣ እምሳሌ ሆይ፣ ፈቃድህን አደርግ ዘንድ መጥቻለሁ አልሁ።” ፪፻፲፱ ሳይ “መሥ

ዋዕትንና መባን፣ በሙሉ የሚቃጠል መሥዋ ዕትንም፣ ስለ ጎጠኢትም የሚሠዋ መሥዋዕ ትን አልወደድህም፤ በእርሱም ደስ አላለህም” ብሎ ተናገረ፤ እነዚህም እንደ ሕግ የሚቀርቡ ናቸው። ፪፻፲፱ በኋላ፣ “እምሳሌ ሆይ፣ ፈቃድ ህን አደርግ ዘንድ እነሆ፣ መጣሁ” እለ፤ ይህ ቃል የኋለኛውን ያቆም ዘንድ የፊተኛውን ያፈር ሳል። ፪፻፲፱ ፈቃዱም እንድ ጊዜ በተደረገው በኢየ ሱስ ክርስቶስ በሥጋዉ ቀርባን ተቀደሰን።

፪፻፲፱ ካህናትም ሁሉ ዘወትር እያገለገለ ይቆም ነበር፤ ፈጽሞ ጎጠኢት ማስተሰሪይ የማይቻላቸውን እነዚያን መሥዋዕቶች ብቻም ይሠዋ ነበር። ፪፻፲፱ ግን ስለ ጎጠኢት እን ድን መሥዋዕት ለዘለዓለም እቅርቦ በእግዚአ ብሔር ቀኝ ተቀመጠ። ፪፻፲፱ ግዲህ ጠላቶቹ ከእግሩ በታች እስኪወድቁ ድረስ ይጠብቃል። ፪፻፲፱ ለሚቀደሱትም ለዘለዓለም የምትሆን እንዲት መሥዋዕትን፤ ሠዋ። ፪፻፲፱ ንፈስ ቅዱስም ምስክ ሬችን ነው። ፪፻፲፱ “ከእነዚያ ወራቶች በኋላ የም ገባላቸው ኪዳን ይህቺ ናት ይላል እግዚአብ ሔር፤ ሕጌን በልባቸው እናረዋለሁ፤ በልቡና ቸውም አጽፈዋለሁ ካለ በኋላ። ፪፻፲፱ እንግዲህ ወዲህ ጎጠኢታቸውንና በደላቸውን ደግሜ አላ ሰብባቸውም” ብሏል። ፪፻፲፱ እንዲህም ጎጠኢት የሚሰረይ ከሆነ፣ እንግዲህ ወዲህ ስለ ጎጠኢት መሥዋዕት አያስፈልገም።

ስለ ወንጌል ካህናት

፪፻፲፱ እንግዲህ ወንድሞቻችን ሆይ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ወደ መቅደስ ለመግባት ባለ ሙእልነት እለን። ፪፻፲፱ ሥጋው መጋረጃ በኩል የሕይወትንና የጽድቅን መንገድ ፈጽሞ አድ ስልናልና። ፪፻፲፱ በእግዚአብሔር ቤት ታላቅ ካህን አለን። ፪፻፲፱ እንግዲህ ከክፉ ሕሊና ሰመ ንጻት ልባችንን ተረጭተን፣ ለውነተኛችንንም በጥሩ ውኃ ታጥበን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ። ፪፻፲፱ እንግዲህ የማይናወ ጠውን የተሰፋችንን እምነት እናጽና፤ ተሰፋ የሰጠ እርሱ የታመነ ነውና። ፪፻፲፱ ፍቅርና በበጎ ምግባርም ከባልንጀሮቻችን ጋር እንፎካከር።

፩ ምዕ. ፲ ቀ. ፪ በግሪኩ ልዩ ነው።
 ፪ ግሪኩ “ሥጋን አዘጋጀሁኝ እንጂ” ይላል።
 ፫ ግሪኩ “አንድ ጊዜ በማትረብ የሚቀደሱትን ለዘለዓለም ፍጹማን አድርጓቸዋል” ይላል።
 ፬ ግሪኩ “በሐዲስና በሕያው መንገድ በሥጋው መጋረጃ በኩል ...” ይላል።
 ፭፣፮፣፯ ሊ. ሳ. ሃይ፣፲፪፣ ፲፥፮-፯ መዝ. ፴፱፥፮-፭። ፲፥፲፩ ዘዕ. ጳጳሳ፣፳፭። ፲፥፲፪-፲፫ መዝ. ፻፱፥፩።
 ፲፥፲፮ ኤ.ር. ፴፩፥፴፫። ፲፥፲፮ ኤ.ር. ፴፩፥፴፱። ፲፥፳፪ ዘሌ. ፳፥፴፤ ሕዝ. ፴፮፥፳፭።

ጭሎች ልማድ እድርገው እንደ ያዙት ማኅበራችንን እንተው፤ እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን እድርገት።

።እውነትን ካወቅናት በኋላ፣ ተጋፍተን ብንበድል ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኅጢአት መሥዋዕት እይኖርም። ።ነገር ግን የሚያስፈራ ፍርድ ከሐዲዎችንም የሚበላቸው የቅናት እሳት ይጠብቃቸዋል። ።ከሙሴ ሕግ የተላለፈ ቢኖር ሁለት፣ ወይም ሦስት ምስክሮች ከመስከሩበት ያለ ምሕረት ይሞታል። ።የእግዚአብሔርን ልጅ የከዳ፣ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳንን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቁጠረ፣ የጸጋውንም መንፈስ ያከፋፋ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል? ።“እኔ እብቀላለሁ፤ እኔም ብድራትን እመልሳለሁ።” ያለውን እናውቀዋለንና፤ ዳግመኛም “እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል።” ።በሕያለም እግዚአብሔር እጅ መውደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነው።

።እናንተ የተጠመቃችሁበትንና ብዙ መከራ የታገሣችሁበትን የቀደመውን ዘመን እስብ፤ ።እናንተ ተስድባችሁ ነበር፤ መከራም እጽንተውባችሁ ነበር፤ ተዘባብተውባችሁም ነበር፤ በዚህም መንገድ እንዲህ ከሆኑት ጋር ተባብራችሁ ነበር። ።በእስራቴም ጊዜ ከእኔ ጋር በመከራ ተባብራችኋል፤ የገንዘባችሁንም መዘረፍ በደስታ ተቀብላችኋል፤ በሰማያት ለዘለዓለም የሚኖር ከዚህ የሚበልጥና የተሻለ ገንዘብ እንዳላችሁ ታውቃላችሁና። ።ቅልቁን ዋጋችሁን የምታገኙባትን መታመናችሁን እትጣሉ። ።ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እድርጋችሁ የተሰጣችሁን ተስፋ ታገኙ ዘንድ መታገሥ ያስፈልጋችኋል። ።“ገና ጥቂት ቀን አለና፤ የሚመጣውም ፈጥኖ ይደርሳል፤ አይዘገይምም። ።ጻድቅ በእምነት ይድናል፤ ወደኋላ ቢመለስ ግን ለቡናዬ በእርሱ ደስ እይላትም።”

።እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑት ነን እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉት አይደለንም።

ምዕራፍ 16

ስለ እባው እምነት

።እምነትስ ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የምታረጋግጥ፣ የማያየውንም ነገር የምታስረዳናት። ።በዚህም ለሽማግሌዎች ተመስከረላቸው። ።ዓለም በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠረ፣ የሚታየውም ነገር ከማይታየው እንደሆነ በእምነት እናውቃለን። ።እሴል ከቃሌል ይልቅ የሚበልጥ መሥዋዕትን ስለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ፤ በዚህም ጻድቅ እንደሆነ ተመስከረላት፤ ምስክሩም መሥዋዕቱን በመቀበል እግዚአብሔር ነው። በዚህም ከሞተ በኋላ እንኳ ተናገረ። ።ሄኖክ ሞትን እንዳያይ በእምነት ተወስደ፤ እግዚአብሔርም ስለወሰደው አልተገኘም፤ ሳይወሰድም እግዚአብሔርን ደስ እንደ አሰኘው ተመስከረላችኋል። ።ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አስቀድሞ እግዚአብሔር እንዳለ፣ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጣቸው ሊያምን ይገባዋል። ።ኖላም ስለማይታየው ነገር የነገሩትን ባመነ ጊዜ ፈራ፤ ቤተ ሰቡንም ያድን ዘንድ ከፍል ያላት መርከብን ሠራ፤ በዚህም ዓለምን እስፈረደበት፤ በእምነትም የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።

።አብርሃም በተጠራ ጊዜ ርስት እድርጎ ይወርሰው ዘንድ ወዳለው ሀገር ለመሄድ በእምነት ታዘዘ፤ ወደት እንደሚደርስም ሳያውቅ ሄደ። ።በእምነትም ከሀገሩ ወጥቶ ተስፋ በሰጠው ሀገር እንደ ስደተኛ በድንኳን፣ ተስፋውን ከሚወርሱለት ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር ኖረ። ።መሠረት ያሳትን ሠሪዋና ፈጣሪዋ እግዚአብሔር የሆነላትን ከተማ ደጅ ይጠኑ ነበርና። ።ራስዋ ሳራም መካን ሳለች ባረጀችበት ወራት ዘር ታስገኘ ዘንድ በእምነት ጎይልን እገኘች፤ ተስፋ የሰጣት የታመነ እንደሆነ እምናስችና። ።ስለዚህም ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ፣ እንደማይቁጠርም በባሕር ዳር እንዳለ እሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ ከመሰለው ከእንዱ ተወለዱ።

1:1 ጳጳስ ሊሳ. ፳፯:16 ። 1:2 ጳጳስ ዘዳ. 1፡2፤ 1፡10፤ 1፡16 ። 1:3 ጳጳስ ዘወ. ፳፬:፳፱ ። 1:4 ጳጳስ ዘዳ. ፴፪:፴፮-፴፯ ። 1:5 ጳጳስ-፴፮ ዕን. ፪:1-፱ ። 1:6 ። 1:7 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:8 ። 1:9 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:10 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:11 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:12 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:13 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:14 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:15 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ። 1:16 ጳጳስ ዘዳ. ፳፯:16 ።

፻ እነዚህ ሁሉ እምነው ሞቱ፤ ተስፋቸውንም አላገኙም፤ ነገር ግን ከሩቅ እይተው እጅ ነሱ እት፤ በምድራቱም ላይ አነርሱ እንግዶችና መጻ ተኞች እንደ ሆኑ ዐወቁ። ፻ እንዲህ የሚሉ ግን ሀገራቸውን እንደሚሹ ያሳያሉ። ፻ ከእርስዎ የወ ጡባትን ሀገር ቢሹ ኖሮሰ። ወደ እርስዎ ሊመ ሰሱ በተቻላቸው ነበር። ፻ እሁን ግን፤ በሰማ ያት ያለቸውን የምትበልጠውን ሀገር ተሰፋ ያደርጉ እንደ ነበር ታወቀ፤ ስለዚህም እግዚአ ብሔር እምላካቸው ተብሎ ይጠራ ዘንድ በእነ ርሱ አያፍርም፤ ተስፋ ያደረጉአትን ሀገር አዘ ጋጅቶላቸዋልና።

፻ እብርሃንም እግዚአብሔር በፈተነው ጊዜ ልጁን ይስሐቅን ይሠዋው ዘንድ በእምነት ወሰ ደው። ፻ “በይሰሐቅ ዘር ይጠራልሃል” ብሎ ተሰፋ ያናገረሰትን እንድ ልጁን አቀረበው። ፻ እግዚአብሔር ከሙታን ለይቶ ሊያሰነግው እንደሚችል አምኖአልና፤ ስለዚህም ያው የተ ሰጠው መታሰቢያ ሆነሰት። ፻ ያገኙት ዘንድ ስለ አላቸው ነገር ይስሐቅ ያዕቆብንና ኤሳውን በእምነት ባረካቸው። ፻ ያዕቆብም በሚሞትበት ጊዜ የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸውን በእም ነት ባረካቸው፤ በበትሩ ጫፍም ስገደ። ፻ የሴ ፍም በሚሞትበት ጊዜ፤ ስለ እስራኤል ልጆች ከግብፅ መውጣት በእምነት ዐሰበ፤ ዐጽሙንም ትተው እንዳይወጡ አዘዘ።

፻ ሙሴ በተወለደ ጊዜ በእምነት ሦሰት ወር በአባቱ ሴት ሸሽጉት፤ ሕፃኑ መልካም አንደ ሆነ አይተውታልና፤ የንጉሥንም ትእዛዝ አል ፈሩም። ፻ ሙሴም በእደገ ጊዜ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት አንቢ አለ፤ ፻ ስጊ ዜው በጎጠአት ከሚገኝ ደሰታ ይልቅ ከእግዚ አብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ። ፻ የክርስቶስ የመሰቀሉ ተግዳሮት ከግብፅ ሀብት ሁሉ ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እን ደሚሆን ዐውቆአልና፤ ዋጋውንም ተመልክቶአ ልና። ፻ የንጉሡንም ቍጣ ሳይፈራ፤ የግብፅን

ሀገር በእምነት ተወ፤ ከሚያየው ይልቅ የማይ ታየውን ሊፈራ ወደአልና። ፻ ቸነፈር በኩራቸ ውን እንዳያጠፋባቸው በእምነት ፋሲካን እደ ረገ፤ ደሙንም ረጨ።

፻ በደረቅ ምድር እንደ መሄድ የኤርትራን ባሕር በእምነት ተሻገሩአት፤ የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ሰጠሙ። ፻ ሰባት ቀን ከዞሩአት በኋላ የኢያሪኮ ቅጽር በእምነት ወደቀ። ፻ ከማ ረአብም በእምነት ከከላዲዎች ጋር አልጠፋ ችም፤ ጉባኞችን በሰላም ተቀብላ ሰውራቸዋለ ችና። ፻ እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጊዴዎን፤ ስለ ባርቅ፤ ስለ ሶምሶን፤ ስለ ዮፍታሐ፤ ስለ ዳዊት፤ ስለ ባሙኤልና ስለ ሌሎች ነቢያት እነ ግራችሁ ዘንድ ጊዜዬ እጭር ነውና። ፻ እነርሱ በእምነት ተጋደሉ፤ ነገሥታትን ድል ነሡ፤ ጽድቅን አደረጉ፤ ተሰፋቸውን አገኙ፤ የአናብ ሰትንም አፍ ዘጉ። ፻ የእሳት ጎይልን አጠፋ፤ ከሰይፍ ሰላት አመለሙ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ጎይላኞች ሆኑ፤ የባዕድ ጭፍሮችንም አባረሩ። ፻ ሴቶችም እንደ ትንግሌ ቀን ተነሥ ተውላቸው መታኖቻቸውን ተቀበሉ፤ ተፈርዶ ባቸው የሞቱም አሉ፤ የምትበልጠውን ሕይ ወት ያገኙ ዘንድ ሊድኑ አልወደዱምና። ፻ የገ ረፋአቸው፤ የዘበቱባቸውና ያሠሩአቸው ወደ ወህኒ ያገቡአቸውም አሉ። ፻ በመጋዝ የሰነጠ ቁአቸው፤ በድንጋይ የወገሩአቸው፤ በሰይፍም ስላት የገደሉአቸው አሉ፤ ማቅ፤ ምንጣፍና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤ ተጨነቁ፤ ተቸ ገሩ፤ መከራ ተቀበሉ፤ ተራቡ፤ ተጠሙም። ፻ ግላም የማይገባቸው እነዚህ ናቸው፤ ዱር ለዱርና ተራራ ለተራራ፤ ዋሻ ለዋሻና ፍርኩታ ለፍርኩታም ዞሩ።

፻ እነዚህም ሁሉ በእምነታቸው ተመስከሮላ ቸው ሳሉ፤ የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል አላገ ኙም። ፻ ያለ እኛ ፍጹሚን እንዳይሆኑ፤ እግዚ አብሔር ስለ እኛ የምትበልጠውን አሰቀድሞ በይፍአልና።

፩ ግእዙ “በግብፅ ሀገር ኖረ” ይላል።

፪ “ተራቡ ተጠሙም” የሚለው በግሪኩ የለም።

፲፩፡፲፫ ዘፍ. ጽፎ፡፱፤ ስዜ.መ. ጽፎ፡፲፭፤ መዝ. ማጵ፡፲፪።	፲፩፡፲፯ ዘፍ. ጽፎ፡፩-፲፩።	፲፩፡፲፰ ዘፍ. ጽፎ፡፲፪።
፲፩፡፳ ዘፍ. ጽፎ፡፳፯-፳፱፤ ማዕ.ግ።	፲፩፡፳፩ ዘፍ. ማጵ፡፳፩፤ ማጵ፡፳፪።	፲፩፡፳፪ ዘፍ. ማ፡፳፩-፳፭፤ ዘፀ. ፲፫፡፲፱።
፲፩፡፳፫ ዘፀ. ሪ፡፪፤ ስ፡፳፪።	፲፩፡፳፬ ዘፀ. ሪ፡፲-፲፪።	፲፩፡፳፯ ዘፀ. ሪ፡፲፭።
፲፩፡፳፱ ዘፀ. ፲፱፡፳፩-፳፩።	፲፩፡፴ ሊዮሱ ፯፡፲፪-፳፩።	፲፩፡፳፰ ዘፀ. ፲፱፡፳፩-፴።
፲፩፡፴፪ መሳ. ፯፡፲፩-፳፡፴፪፤ ፪፡፯-፳፡፴፩፤ ፲፫፡፪-፲፯፡፴፩፤	፲፩፡፳፯ ሊዮሱ ፪፡፩-፳፩፤ ፮፡፳፪-፳፭።	፲፩፡፳፯ ሪ፡፲፯።
፲፩፡፴፫ ዳገ. ፮፡፩-፳፯።	፲፩፡፴፬ ዳገ. ፫፡፩-፴፤	፲፩፡፴፭ ስገገ. ፲፯፡፲፯-፳፱፤ ፪ገገ. ፱፡፳፭-፴፯።
፲፩፡፴፯ ስገገ. ጽፎ፡፳፮-፳፯፤ ፪ዜ.መ. ፲፭፡፳፭-፳፮፤ ኤር. ጽ፡፪፤ ማጵ፡፲፭፤ ማጵ፡፯።	፲፩፡፴፰ ፪ዜ.መ. ጽፎ፡፳፬።	፲፩፡፴፱ ፪ዜ.መ. ጽፎ፡፳፭።

ምዕራፍ ፲፪

ጌታን ስለ መከተል

፪ እንግዲህ እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን እኛ ደግሞ ሸክምን ሁሉ፣ የጎጠኢነትንም ጭንቀት ከእኛ እስከወግ ደን፣ በፊታችን ያለውን ፍጫ በትዕግሥት እን ፍጥ። ፪ የእምነታችንንም ራሱና ፈጻሚውን ኢየ ሱሉን እንከተለው፤ እርሱ ነውርን ንቆ፣ በፊ ቱም ለላለው ደለታ በመስቀል ታግሦ በእግዚ እብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጧልና።

፪ በነፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ፣ ከጎጠ ኢተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጻ ፍውን እለስ ለሰቡት። ፪ ነና አልጻፍችሁምና ደማችሁን ለማፍሰስ እስክትደርሱ ጎጠኢነትን ተጋደሉለት፣ እሸንፋላትም፤ ተስፋችሁን የም ታገባቸውን ትምህርትም ውደዱት። ፪ እንደ ልጆችም ከእናንተ ጋር፣ “ልጄ ሆይ፣ የጌታን ቅጣት ለታቅልል በሚገሥጽህም ጊዜ አትድ ከም። ፪ እግዚእብሔር የሚወደውን ይገሥጻልና፣ የሚወደደውንም ልጅ ሁሉ ይገርፈዋል” ብሎ የሚነጋገረውን ምክር ረስታችኋል። ፪ ቅጣታች ሁን ታገሁ፤ ልጆቼ እንደ መሆናችሁ ይወዳ ችኋልና፤ እባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ፪ ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና፣ ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃሎች እንጂ ልጆች እይደላችሁም። ፪ በሥጋ የወለዱን እባቶቻችን የሚቀጡን፣ እኛም የምንፈራቸው ከሆነ፣ እን ግዲያ ይልቁን ለመንፈስ እባታችን ልንታዘዝና ልንገዝ በሕይወትም ልንኖር እንዴት ይገባን ይሆን? ፪ እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡናል፤ እርሱ ግን ከቅድ ስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል። ፪ ቅጣት ሁሉ በጊዜው ያሳዝናል እንጂ ደስ እያ ሰኝም፤ በኋላ ግን ለተቀጡ ሰላምን ያፈራል፤ ጽድቅንም ያስጣቸዋል።

፪ ስለዚህም የላሉትን እጆች፣ የለላሉትንም ጉልበቶች እቅኑ። ፪ እንካላነታችሁ እንዲድንና እንዳትሰካከሉ ለእግርቻችሁ የቀና መንገድን እድርጉ። ፪ ከሁሉ ጋር ወደ ሰላም ፍጡ፤ ቅድ ስናችሁንም እትተዉ፤ ያለ እርሱ ግን እግዚእ

ብሔርን የሚያየው የለም። ፪ እስተውሉ፤ የእ ግዚእብሔርንም ጸጋ የሚያቃልል እይኑር፤ ሕማምን የምታመጣ፣ ብዙዎችንም የምታስታ ቸውና የምታረከላቸው መራራ ሥር የምትገኝ በትም እይኑር። ፪ ለጥቂት መብል ብዙርናውን እንደ ሸጠ እንደ ዒላው ሌላኛና ርኩሰ የሚሆን እይኑር። ፪ ከዚያ በኋላ እንኳ በረከትን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና፤ በእ ንባም ተግቶ ምንም ቢፈልጋት ለንስሐ ስፍራ እላገኘምና።

፪ ሊዳሰስ ወደሚችል ወደሚቃጠልም እላት ወደ ጭጋማም፣ ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋ ስም፣ ፪ ወደ መለክት ድምፅም፣ ወደ ቃሎችም ነገር እልደረሳችሁምና፣ ያንም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል እንዳይጨመርባቸው ለመሆን፣ ፪ የተ ነጋገራቸውን ሊሰሙት እልተቻላቸውም ነበ ርና፣ “እንሰላም ያን ተራራ ቢቀርበው በድን ጋይ ይወግሩት” ነበር። ፪ የታያቸውም እንዲህ ግሩም ነበር፤ ሙሴም እንኳን፣ “እኔ ፈርቻ ለሁ፣ ደንግጫለሁም” አለ። ፪ እናንተ ግን፣ የሕያው እግዚእብሔር ከተማ ወደምትሆን ወደ ጽዮን ተራራ፣ በሰማያት ወደ እላችሁ ኢየሩሳ ሌም፣ ደስ ብሎአቸው ወደሚኖሩ እላፍ መላ እክትም ደርሳችኋል። ፪ ስማቸው በሰማይ ወደ ተጻፈ ወደ ማኅበረ በዙርም፣ ሁሉን ወደሚገ ዛም ወደ እግዚእብሔር፣ ወደ ፍጹማን ጻድቃ ንም ነፍሳት፣ ፪ የእዲስ ኪዳንም መካከለኛ ወደ ሚሆን ወደ ኢየሱስ፣ ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ ተረጨው ደሙ ደርሳችኋል።

፪ ለሚናገረው እንቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ እነርሱ በደብረ ሲና የተገለጠላቸውን እንቢ ስለ እሉት ካልዳኑ፣ ከሰማይ ከመጣው ፊታ ችንን ብንመልስ እኛ ማ እንዴታ? ፪ ያንጊዜ ቃል ምድርን እናወጣት፤ “አሁንም እኔ ምድ ርን እንደ ገና እንድ ጊዜ እናውጣታለሁ” ብሎ ተናገረ፤ ምድርን ብቻም እይደለም፤ ሰማይ ንም ጭምር እንጂ። ፪ እንድ ጊዜ ደግሞ ያለ ውም ፍጡራን ናቸውና፣ የማይናወጠው ይኖር ዘንድ፣ የሚናወጠውን እንደሚያሳልፈው ያሳ ያል። ፪ ስለዚህ የማይናወጥ መንግሥትን ስለ ምንቀበል በማክበርና በፍርሀት እግዚእብሔ

፲፪፡፭-፮ ኢዮብ ጅ፡፲፯፤ ምሳ. ፫፡፲፩-፲፪። ፲፪፡፲፪ ሊሳ. ማጅ፡፫። ፲፪፡፲፫ ምሳ. ፱፡፭፮።
 ፲፪፡፲፭ ዘዳ. ጸዘ፡፲፰። ፲፪፡፲፮ ዘፍ. ጸጅ፡ጸዘ-ጸዘ፱። ፲፪፡፲፯ ዘፍ. ጸ፯፡፱-ጸ፯።
 ፲፪፡፲፰-፲፱ ዘዐ. ፲፱፡፲፮-ጸ፱፤ ጸ፡፲፰-ጸ፳፤ ዘዳ. ፱፡፲፩-፲፪፤ ጅ፡ጸ፱-ጸ፻፮። ፲፪፡ጸ ዘዐ. ፲፱፡፲፪-፲፫።
 ፲፪፡ጸ፩ ዘዳ. ፱፡፲፱። ፲፪፡ጸ፱ ዘፍ. ፱፡፲፱። ፲፪፡ጸጅ ዘዐ. ጸ፡ጸ፱። ፲፪፡ጸ፮ ሐጌ ፪፡፮።

ርን ደስ እያለኝን የምናመልከበትን ጸጋ እን
ያዝ። ጩኦላካችን በእውነት የሚያቃጥል
አሳት ነውና።

ምዕራፍ ፲፫

ስለ ፍቅርና እንግዳን ስለ መቀበል

ከወንድሞቻችሁ ጋር በፍቅር ኑሩ። የእን
ግዳ መቀበልንም አትርሱ፤ በዚህ ምክንያት
ላያውቁ መላእክትን በእንግዳነት ለመቀበል
የታደሱ አሉና። ከእነርሱ ጋር አብራችሁት
እንደ ታሰራችሁ ሆናችሁ እስረኞችን ዐስቡ፤
መከራ የጻናባቸውንም በሥጋችሁ ከእነሱ ጋር
እንዳላችሁ ሆናችሁ ዐስቡ።

መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር ነው፤ ለመኝታ
ቸውም ርኩሳት የለውም፤ ሴለኞችንና አመንዝ
ሮችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል። ፍን
ዘብ ላትወዱ ኑሩ፤ ያላችሁም ይበቃችኋል፤
እርሱ “አልጥላም፤ ቸልም አልልህም” ብሎ
አልና። ከሁሉም አምላካት፤ “እግዚአብሔር ይረ
ዳኛል፤ አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል?”
እንበል።

የእግዚአብሔርን ቃል የነገሩአችሁን መም
ህሮቻችሁን ዐስቡ፤ መልካም ጠባያቸውን አይ
ታችሁ በእምነት ምስሎአቸው። ጩኦላካ ክር
ሰቶሰ ትናንትናና ዛሬ እስከ ዘላለምም የሚ
ኖር እርሱ ነውና። ጩኦ ልዩ ትምህርት አታ
ይጠሉ፤ ልባችሁ በመብል ያይደል በጸጋ ቢጻና
ምልልግልና፤ በዚያ ይሄዱ የነበሩ እነዚያ አል
ተጠቀሙምና። ፤ድንኳኒቱን ሲያገለግሉ የነበሩ
ካህናት ከእርሱ ሊበሉ የማይቻላቸው መሠዊያ
አለን፤ ጩኦ ካህናቱ የሚሠዉትን እንሰላ ደም
ስለ ገጢአት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያቀርብ
ነበርና፤ ሥጋውንም ከሰፈር ውጭ ያቃጥሉት
ነበር። ጩኦላኪህም ኢየሱስ ሕዝቡን በደሙ
ይቀድሳቸው ዘንድ ከከተማ ውጭ ተሰቀለ።
ጩኦላኪህም ተግዳሮቱን ተሸክመን፤ ወደ እርሱ
ወደ ከተማው ውጭ እንውጣ። ጩኦላኪህም
ከተማ ያለን አይደለም፤ የምትመጣውን እንኛ

ለን እንጂ። ጩኦላኪህም በሰሙ እናምን
ዘንድ፤ የከንፈሮቻችን ፍሬ የሚሆን የምስጋና
መሥዋዕትን በየጊዜው ለእግዚአብሔር ልናቀ
ርብ አይገባንምን? ጩኦላኪህም ግን ለድሆች መራ
ራትን፤ ከእነርሱም ጋር መተባበርን አትርሱ፤
እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ
ያለኝባልና።

መምህራንን ስለ ማከበር

ለመምህሮቻችሁ ታዘዙ፤ ተገዙላቸውም፤
ስለ እናንተ በእግዚአብሔር ፊት ምላሽ የሚ
ሰጡ እንደ መሆናቸው፤ ይህን ላያዝኩ ደስ
ብሎአቸው ያደርጉት ዘንድ ስለ ነፍሳችሁ ይተ
ጋሉና። ጩኦላኪህም ስለ እኛ ትጻልዩ ዘንድ ይገባ
ችኋል፤ ለሁሉ መልካም ነገርን እንደምትወዱና
እንደምትሹ እናምናለን። ጩኦላኪህም ፈጥኚ
እንደመለሰላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቁ
እለምናችኋለሁ።

ቡራኬና ሰላምታ

ፍበዘለዓለም ኪዳን ደም ለበሳች ትልቅ እረኛ
የሆነውን ጌታችን ኢየሱስን ከሙታን ያስነ
ሣው፤ ጩኦላኪህም አምላክ በኢየሱስ ክርስቶስ
በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያ
ደረገ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ
ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላ
ለም ድረስ ከብር ይሁን፤ አሜን።

ፍወንድሞች ሆይ፤ የምክርን ቃል እንድት
ቀበሉ እመክራችኋለሁ፤ በጥቂት ቃል ጸፈላች
ኋለሁና። ፍወንድማችን ጢሞቴዎስ ከእኛ ወደ
እናንተ እንደ ተላከዩ ዕውቁ፤ ፈጥኛ ከመጣ እያ
ችኋለሁ። ጩኦላኪህም የሚቻሉትን ሁሉና ቅዱሳን
ንም ሁሉ ሰላም በሉ፤ በኢጣልያ ያሉ ሁሉ
ሰላም ብለዋችኋል። ጩኦላኪህም የጌታችን ጸጋዉ ከሁላ
ችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

ወደ ዕብራውያን የተላከው መልእክት ተፈ
ጸመ፤ በኢጣልያ ተጻፈ፤ በጢሞቴዎስ እጅ
ተላከ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ ግሪኩ “ለሰሙ የሚመስከሩ የከንፈሮቻችን ፍሬ ...” ይላል።
፪ ግሪኩ “አልጥላም፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደድን፤ መልካም ሕሊና እንዳለን ርግጠኞች ነንና” ይላል።
፫ ግሪኩ “ወንድማችን ጢሞቴዎስ ከግዛት እንደ ተፈታ” ይላል።
፬፻፳፱ ዘዳ. ፱፡፳፱። ፲፫፡፪ ዘዳ. ፲፮፡፩-፮፤ ፲፱፡፩-፫። ፲፫፡፮ ዘዳ. ፴፩፡፮፤ ፳፤ ኢ.ያሱ ፩፡፭።
፲፫፡፮ መዝ. ፻፲፯፡፮። ፲፫፡፲፩ ዘሌ. ፲፮፡፳፯። ፲፫፡፲፭ መዝ. ፵፱፡፲፱፤ ሆሴዕ ፲፱፡፪።

መጀመሪያዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ጴጥሮስ መልእክት

ምዕራፍ ፩

ስለ ተመረጡ ሰዎች

ከኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ከጴጥሮስ፣ በጳንጦስ፣ በገላትያና በቀጵዶቅያ፣ በእስያና በቤታንያ ሀገሮች ለተበተኑ ስደተኞች፣ እግዚአብሔር አስቀድሞ እንዳወቃቸው፣ በመንፈስ ቅዱስም እንደሚቀደሱ፣ ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ፣ ለተመረጡት፤ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ፣ ለሕያው ተስፋ እንደ ምሕረቱ ብዛት ሁለተኛ የወለደን የኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እባት እግዚአብሔር ይመስገን። የማያረጀውን፣ የማይለወጠውንና የማይጠፋውን፣ በሰማያት ለእኛና ለእናንተ ተጠብቆልን ያለውን ለመውረስ፣ በሰላም በመን በሃይማኖት ትገለጥ ዘንድ ለተዘጋጀችው ድኅነት በእግዚአብሔር ንይል ለተጠበቃችሁት፣ እእከ ዘለዓለም ደስ ይላችኋል፤ ነገር ግን በሚመጣባችሁ ልዩ ልዩ መከራ አሁን ጥቂት ታዝናላችሁ። ነበላላት ከአጠፋት ከጥፋወርቅ በሚመረጥ ሃይማኖታችሁ እንደምትቀበሉት መከራ መጠን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በክብር፣ በጌትነትና በምስጋና ትገኛላችሁ። እኔም ላታዩት የምትወዱት ነው፤ እስከ ዛሬም ድረስ እላያችሁትም፤ ነገር ግን ታምብታላችሁ፤ አሁንም ፍጹሜ በሌላ ትና በከበረች ደስታ ደስ ይላችኋል። በሃይማኖታችሁም ፍጹምነት የነፍሳችሁን ድኅነት ታገኛላችሁ።

ለእናንተም ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩ ነበረኩት የመረመሩአትና የፈለጉአት መድኅኒት ናት። በእነርሱም የነበረ የክርስቶስ መን

ፈስ ስለ ክርስቶስ መከራ፣ ከእርሱም በኋላ ስለሚመጣው ክብር፣ አስቀድሞ እየመሰከረ በምን ወይም እንዴት ባለ ዘመን እንዳመለከተ ይመረምሩ ዝር። በእነርሱም ከሰማይ በተላከ በመን ፈስ ቅዱስ ወንጌልን የሰበኩላችሁ ሰዎች አሁን በነገሩአችሁ ነገር እናንተን እንጂ ራሳቸውን እንዳላገለገሉ ተገለጠላቸው። ይህንም ነገር መላእክቱ ሊመለከቱ ይመኛሉ።

ስለምትመጣው ደስታ

በስለዚህ የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና ነቅታችሁ ኑሩ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ። እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማወቃችሁ አስቀድሞ የኖራችሁበትን ከፉ ምኞት አትከተሉ። ነገር ግን የጠራችሁ ቅዱስ እንደ ሆነ እንዲሁ እናንተም በአካሄዳችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ። በ“እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ” የሚል ተጽፎአልና። በሌላው ፊትም ሳያዳላ በእያንዳንዱ ላይ እንደ ሥራው የሚፈርድ እብን የምትጠሩት ከሆነ፣ በሕይወታችሁ ዘመን ሁሉ በፍርሀት ኑሩ።

መድኅኒትን ስለ ማወቅ

ከአባቶቻችሁ ከወረላችሁት ከማይረባና ከማይጠቅም ሥራችሁ የተቤጥችሁ በሚጠፋ በወርቅ ወይም በብር እንዳይደለ ታውቃላችሁ። በነውርና እድፍ እንደ ሌለው እንደ በግ ደም በክርስቶስ ከቡር ደም ነው እንጂ። ፍላም ሳይፈጠር የታወቀ፣ በኋላ ዘመን ስለ እናንተ የተገለጠ፣ በከሙታን ላይቶ በአስነሣው፣ ከብርንም በሰጠው በእግዚአብሔር በእርሱ ቃል ያመናችሁ፣ አሁንም እምነታችሁና ተስፋችሁ በእግዚአብሔር ይሁን።

፩፡፮ ምላ. ፲፯፡፫። ፩፡፲፩ ሌላ. ፶፫፡፲፬። ፩፡፲፮ ዘሌ. ፲፩፡፵፱-፵፭፤ ፲፱፡፪። ፩፡፲፰ ሌላ. ፶፫፡፫። ፩፡፳ ሮም. ፲፰፡፳፭፡፳፮።

ስለ ፍጹም ፍቅር

ጩሳትጠራጠሩ በፍጹም ልቡናችሁ ወንድሞ ቻችሁን ትወድዱ ዘንድ፤ ለእውነት በመታዘዝ ሰውነታችሁን አንጹ፤ እርስ በእርሳችሁም ተፋቀሩ። ጩዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና ለዘለዓለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ።

ጩ“ሥጋ የለበሰ ሁሉ እንደ ሣር፤ ክብርም ሁሉ እንደ ሣር አበባ ነውና፤ ሣር ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል።” ጩየእግዚአብሔር ቃል ግን ለዘለዓለም ይኖራል።” በወንጌልም የተሰበከላችሁ ቃል ይህ ነው።

ምዕራፍ ፪

ክፋትን ስለ ማራቅ

፩እንግዲህ ክፋትን ሁሉ፤ ሐሰት መናገርንም ሁሉ፤ ጥርጥርንም፤ መተማማትንም፤ መቃናትንም ከእናንተ እርቁ። ፻ዛሬ እንደ ተወለዱ ሕፃናትም ሁነ፤ ለመዳን በእርሱ ታድጉ ዘንድ ቅልቅል የሌለበትን የቃልን ወተት ተመኙ። ፻እነዞች፤ እግዚአብሔር ቸር እንደ ሆነ ቀምሳችኋል።

፻በሰውም ወደ ተናቀ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ ተመረጠውና ክቡር ወደ ሆነው ወደ ሕያው ድንጋይ ወደ እርሱ ቅረቡ። ፻ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ፤ በእየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ፤ ቅዱሳን ካህናት እንድትሆኑ፤ መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ተሠሩ። ፻እንዲህ ተጽፎአልና “እነሆ በጽዮን የተመረጠውንና የከበረውን የማእዘን ድንጋይ አኖራሰው፤ በእርሱ ያመነም አያፍርም።” ፻ለም ታምኑ ለእናንተ ክብር ነው፤ ለሚክዱት ግን “አናጢዎች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ።” ፻እርሱም በቃሉ ለሚጠራጠሩና የተፈጠሩበትን ለሚክዱ የዕንቅፋት ድንጋይና የማሰናከያ ዐለት ነው።

፻እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን በነገት እንድትነገሩ የተመረጠ ትውልድ፤ የመንግሥትና የክህነት ወገን፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለርስቱም የተሰየ ወገን ናችሁ። ፻እናንተ ቀድሞ ወገኖቹ አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ፤ እናንተ ምሕረትን ያገኛችሁ አልነበራችሁም፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። ፻የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፤ ነፍስን ከሚዋጋ ከሥጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ፤ እንግዶችና መጻተኞች፤ ደካሞችም፤ እንደ መሆናችሁ እለምናችኋለሁ። ፻ስለሚመለከቱት ስለ መልካሙ ሥራችሁ ከፋ እንደምታደርጉ፤ በዚያ እናንተን በሚያመብት ነገር በሚገቡበኝበት ቀን እግዚአብሔርን ያከብሩት ዘንድ በአሕዛብ መካከል አካሄዳችሁ መልካም ይሁን።

፻ለእግዚአብሔር ብላችሁ ለሰው ሁሉ ራሳችሁን፤ ዝቅ አድርጉ፤ ለንጉሥም ቢሆን፤ ከሁሉ በላይ ነውና፤ ፻ለመኳንንትም ቢሆን፤ ከፋ አድራጊዎችን ሊቀጡ፤ በጎ አድራጊዎችንም ሊያመሰግኑ እርሱ ይልካቸዋልና። ፻በመልካሙ ሥራችሁ፤ እግዚአብሔርን የማያውቁትን፤ የሰነፍት ሰዎችን አፍ ዝም ታሰኙ ዘንድ፤ እንዲህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና። ፻ነጻነት ወጥታችሁ፤ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ሁኑ እንጂ ለክፋት መሸፈኛ እንዲሆን አታድርጉ። ፻ሁሉን አክብሩ፤ ባልንጀራችሁንም ውደዱ፤ እግዚአብሔርን ፍሩት፤ ንጉሥንም አክብሩት።

፻እናንተ ሎሌዎችም እየፈራችሁ፤ ለጌቶቻችሁ ተገዙ፤ ለከፋዎችም እንጂ ለደገትና ለሚራሩት ብቻ አይደለም። ፻በግፍ መከራን የሚቀበል ሰው እግዚአብሔርን እያሰበ ንዘንን ቢታገሥ ጸጋን ያገኛልና። ፻በድላችሁ የመጣላችሁን ብትታገሙ፤ ምስጋናችሁ ምንድን ነው? ነገር ግን መልካም እየሠራችሁ፤ የደረሰሳችሁን ግፍ ብትታገሙ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የምታስመሰግን ይህቺ ናት። ፻ለዚህ ተጠርታችኋልና፤ ክርስቶስም እኩ ፍለጋውን ትከተሉ ዘንድ ምሳሌውን ሊተውላችሁ ስለ እናንተ መክራን ተቀ

፩ ምዕ. ፪ ቀ. ፱-፯ ግእዙ በአንስታይ ጸታ ይነበባል።
፪ “ደካሞችም” የሚለው በግሪኩ የለም።
፫ ግሪኩ “ለሰው ሥርዐት ሁሉ ተገዙ” ይላል።
፬ “እግዚአብሔርን የማያውቁትን” የሚለው በግሪኩ የለም።
፭፡፳፱-፳፭ ሊ.ላ. ማ፡፳-፷። ፪፡፫ መዝ. ፴፫፡፷። ፪፡፮ ሊ.ላ. ጳጳ፡፲፮። ፪፡፯ መዝ. ፻፲፮፡፳፪።
፮፡፳ ሊ.ላ. ፳፡፲፱-፲፭።
፯፡፱ ዘፀ. ፲፱፡፭-፮፤ ሊ.ላ. ፵፫፡፳-፳፩፤ ዘዱ. ፱፡፳፤ ፯፡፮፤ ፲፱፡፪፤ ቴቶ ፪፡፲፬፤ ሊ.ላ. ፱፡፪። ፪፡፲ ሆሌዕ ፪፡፳፫።

ብሎአል። ጳጳሮች ገጠላት አልሠራም፤ በአንደኛውም ሐሰት አልተገኘባቸውም። ጳጳሮቹ ለአልተሳደደም፤ መከራ ሲያጸኑበትም አልተቀየሩም፤ ነገር ግን እውነተኛ ፍርድን ለሚፈርደው አሳልፎ ሰጠ። ጳጳራት ገጠላትን ያወጣን ዘንድ፣ በጽድቅም ያድነን ዘንድ፣ እርሱ ስለ ገጠላታችን በሥጋው በአንጨት ላይ ተሰቀለ፤ በግርፍቱም ቀሰል ቀሰላችሁን ተፈወሳችሁ። ጳጳሪያን በጎች ትቀበዘበዙ ነበርና፤ አሁንም ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመለሱ።

ምዕራፍ ፫

የቤተ ሰብእ እስተዳደር

እንዲሁ እናንተ ሚስቶች ሆይ፣ ከእነርሱ እንዳንዱ ለቃሉ የማይታዘዝ ቢኖር ከሴቶች መልካም ሥራ የተነሣ ያዩ ዘንድ፣ ያለ ጥርጥርም፣ ሰውነታቸውን ይጠቅሙአት ዘንድ ለባሉቻችሁ ተገዙ። ጳጳራችሁም በንጽሕና እካሄዳችሁን አሳምሩ። ጳጳሪያን ተምጦ ጠጥርን በመሸረብና ወርቅን በማንጠልጠል፣ ወይም ዋጋው ብዙ የሆነ ልብስን በመጥፋትና የውጭ ሽልማት አይሁንላችሁ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ፣ የዋህና ጸጥ ያለ መንፈስ ያለው፣ የማይጠፋና የተሰወረ የልብ ሰውነት ይሁንላችሁ። ጳጳሪያም እምነታቸውን በእግዚአብሔር ላይ ያደረጉ የተቀደሱ ሴቶች እንዲሁ ለባሉቻቸው በመገዛት ራሳቸውን ያስጌጡ ነበር። እንዲሁም ሣራ ለአብርሃም ትታዘዙ ነበር፤ ጌታዬም ትለው ነበር፤ እናንተም ከሚያስደነግጥ ነገር ምንም ሳትፈሩ በባን ሥራ ልጆችዎ ሁኑ።

እንዲሁም እናንተ ባሉች ሆይ፣ ከሚስቶቻችሁ ጋር ስትኖሩ፣ ሚስቶቻችሁን አታቃልሉ፤ የሴቶች ተፈጥሮአቸው ደካማ ነውና፤ ጸሎታችሁ እንዳትሰናክል ሚስቶቻችሁን እከብሩ፣ እነርሱ ከእናንተ ጋር ከብርኃና ሕይወትን ይወርሳሉና። የሁሉም ፍጻሜ የባልንጀራችሁን መከራ እየተቀበላችሁ አንድ ልብ ትሆኑ ዘንድ ነው፤

እንደ ወንድሞችም ተዋደዱ፤ ርኅሩኅችሩ ትሑታንም ሁኑ፤ ዘከፋ ላደረገባችሁ ከፋ አትመልሱ፤ የሰደባችሁንም አትሰደቡ፤ ጠላታችሁንም መርቁ፤ በረከትን ትወርሱ ዘንድ ለዚህ ተጠርታችኋልና።

“ሕይወትን የሚወድ፣ መልካሞችንም ቀናች ሊያይ የሚሻ፣ አንደበቱን ከከፋ፣ ከንፈርቹንም ተንኩልን ከመናገር ይከልከል፤ ይከከፋ ይራቅ፤ መልካምንም ያድርግ፤ ሰላምን ይሻት፣ ይከትላትም።” የእግዚአብሔር ዐይኖቹ ወደ ጻድቃኑ ናቸውና፤ ጆሮዎቹም ወደ ልመናቸው ናቸው፤ የእግዚአብሔር ፊት ከፋ ወደሚሠሩ ሰዎች ናት።” በባንም ለማድረግ ብትቀኑ ከፋ ሊያደርግባችሁ የሚወድ ማን ነው? በነገር ግን ስለ ጽድቅ እንኳ መከራን ብትቀበሉ ብውግን ናችሁ፤ የሚያስፈራራችሁንም አትፍሩ፤ አትደንግጡም። በነገር ግን በፍጹም ልቡናችሁ እግዚአብሔርን አመሰግኑት፤ በእናንተም ሰላሳች ተሰፋ ምክንያት ለሚጠይቋችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ሁልጊዜ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ። ሥራችሁንም ከፋ አስመስለው የሚያመለክቱ ሰዎች ቢኖሩ፣ ስለ ክርስቶስ ከምትሠሩት ከሥራችሁ ደግነት የተነሣ የሚያሙክችሁ ሰዎች ያፍሩ ዘንድ በቅንነታችሁና እግዚአብሔርን በመፍራት እካሄዳችሁን አሳምሩ። ይከፋ ከምትሠሩ ይልቅ መልካም ሥራ እየሠራችሁ፣ የእግዚአብሔርንም ፈቃድ እየተከተላችሁ መከራ ብትቀበሉ ይሻላልና። ይከርስቶ ስም ስለ ሰው ገጠላት አንድ ጊዜ ሞቶአልና፤ ጻድቅ እርሱ እኛን ወደ እግዚአብሔር ያቀርባን ዘንድ ስለ እኛ ስለ ገጠላታችን በሥጋ ሞተ፤ በመንፈስ ግን ሕያው ነው። በእርሱም በወገኑ ወደ አሉ ነፍሳት ሄዶ ነጻነትን ሰበከላቸው። ጭቂቶች ማለት ስምንት ነፍሳት በውኃ የዳኑ ባትን መርከብ ሲሠራ በኖን ዘመን የእግዚአብሔር ትዕግሥት በዘገየ ጊዜ፣ ቀድሞ ከደውት ለነበሩት ሰበከላቸው። ጳጳሁንም እኛን በዚያው አምሳል በጥምቀት ያድኑል፤ ሥጋን ከዕድፍ በመታጠብ አይደለም፤ ጌታችን ኢየሱስ

፩ ግሪኩ “ለገጠላት ሞተን ለጻድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ገጠላታችንን በዕንጨት ላይ ተሸከመ” ይላል።

፩ ግሪኩ “ያለ ቃል” ይላል።
 ፪፣ ፳፪ ሊሳ. ፶፫፣ ፶፬። ፪፣ ፳፫ ሊሳ. ፶፫፣ ፶፭። ፪፣ ፳፮ ሊሳ. ፶፫፣ ፶፭። ፪፣ ፳፯ ሊሳ. ፶፫፣ ፶፮።
 ፫፣ ፩ ኤፌ. ፭፣ ፳፪፤ ቀላ. ፫፣ ፲፮። ፫፣ ፫ ፩ጢ. ፪፣ ፱። ፫፣ ፮ ዘፍ. ፲፮፣ ፲፪።
 ፫፣ ፮ ኤፌ. ፭፣ ፳፭፤ ቀላ. ፫፣ ፲፱። ፫፣ ፲፫ መዝ. ፴፫፣ ፲፫፣ ፲፮። ፫፣ ፲፬፣ ፲፭ ግብ. ፭፣ ፲፤ ሊሳ. ፳፣ ፲፫፣ ፲፫።
 ፫፣ ፳ ዘፍ. ፯፣ ፩፣ ፯፣ ፳፱።

ክርስቶስ በመነሣቱ በእግዚአብሔር እንድናምን መልካም ግብርን ያስተምረን ዘንድ ነው እንጂ። ፳፻እርሱም ወደ ስማይ ያረገ። በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀምጦ ያለ። መላእክትና ሥልጣናት፤ ኅይላትም የተገዙለት ነው።

ምዕራፍ ፬

የቅድስና ሕይወት

ክርስቶስ ስለ እኛ በሥጋው ከተሰቀለ፣ እና ንተም ይህቺን ዐሳብ ጋሻ አድርጋችሁ ኑሩ፤ በሥጋዉ መከራ የተቀበለ ከኅጢአት ድኖአልና። ከእንግዲህ ወዲህ በሥጋው ከሕይወቱ ዘመን የቀረውን፣ በሰው ፈቃድ ሳይሆን በእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲፈጽም ነው እንጂ። የየእሕዛብን ፈቃድ፡- ዝሙትንና ምኞትን፣ ሰካርንና ወደቆ ማደርን፣ ያለ ልክ መጠጣትንና ጣዖት ማምለክን ያደረጋችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃችኋልና። እንግዲህ ወደዚህ ሥራ እንዳትረጡ ዕውቁ፤ ከዚች ጎዳናና መጠን ከሌለው ከዚያ ሥራም ተለዩ፤ እነሆ፣ ከእነርሱም መካከል ስዎች ስለ እናንተ ያደንቃሉ፤ በዚያም በቀድሞው ሥራ ሳትተባበሩአቸው ሲያዩአችሁ ይስድቡአችኋል። ፻እነርሱም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ተዘጋጅቶ ላለው መልስ ይሰጣሉ። ፻ስለዚህም በሥጋቸው በሰው ሕግ እንዲቀጡ፣ በነፍሳቸውም በእግዚአብሔር ሕግ እንዲደኑ ለሙታን ወንጌልን ስበኩላቸው።

፻የሁሉ ፍጻሜው ቀርቦአልና ልባችሁን አንጹ፤ ለእሱም ትጉ። ፻ከሁሉ አስቀድሞ በፍጹም ልቡናችሁ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ፤ ፍቅር ኅጢአትን ሁሉ ይሸፍናልና። ፻ሳታንጉራጉሩ እርስ በርሳችሁ እንግዳ መቀበልን ወደዱ። ፻ሁላችሁም በየራሳችሁ ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁን ዕድል እንደ ተቀበላችሁ መጠን እንደ ደግ መጋቢ አገልግሉ፤ ለእያንዳንዱ ከእግዚአብሔር ስጦታው እየራሱ ነውና። ፻የሚያስተምርም፣ እንደ እግዚአብሔር ቃል ያስተምር፣ የሚያገለግልም እግዚአብሔር በሚሰጠው ኅይል ያገልግል፤ ክብርና ኅይል እስከ ዘላለም ድረስ ገንዘቡ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር በሁሉ ነገር ይመስገን ዘንድ።

ክርስቶስን በመከራ መምሰል

፻ወዳጆች ሆይ፣ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ፣ ደንቅ ነገር እንደመጣባችሁ አትደነቁ። ፻ነገር ግን በጌትነቱ በተገለጠ ጊዜ ደግሞ ደስ ብሎአችሁ ኅይላት እንድታደርጉ ክርስቶስን በመከራ ትመስሉት ዘንድ ደስ ይበላችሁ። ፻ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ ብፁዓን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር የኅይሉና የክብሩ መንፈስ በእናንተ ያርፋልና። ፻ከእናንተ መካከል እንደ ነፍስ ገዳይ፤ ወይም እንደ ሌባ፣ ወይም እንደ ከፋ አድራጊ፣ ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራ የሚቀበል እይታ። ፻የክርስቲያን ወገን እንደ መሆኑ መከራን ቢቀበል ግን ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈርድ። ፻በእግዚአብሔር ቤተ ሰቦች ፍርድ የሚጀመርበት ጊዜ ደርሶአልና፤ መጀመሩ ከእኛ ወገን ከሆነ ግን ለእግዚአብሔር ወንጌል ስማይታዘዙ ስዎች ፍጻሜአቸው ምን ይሆን? ፻ጻድቅ በጭንቅ የሚደንከሆነ ኅጢአተኛና ዐመፀኛ በየት ይገለጥ ዘንድ አለው? ፻እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራን የሚቀበሉ ስዎችም መልካም ሥራ በመሥራት ለታመነ ፈጣሪ ነፍሳቸውን አደራ ይሰጡ።

ምዕራፍ ፭

ስለ መንጋው ጠባቂዎች

፻እንግዲህ እኔ ከእነርሱ ጋር ሽማግሌ፣ የክርስቶስም መከራ ምስክር፣ ደግሞም ሊገለጥ ካለው ክብር ተካፋይ የሆንሁ በመካከላቸው ያሉትን ሽማግሌዎችን እማልዳቸዋለሁ። ፻በእናንተ ዘንድ ያሉትን የእግዚአብሔርን መንጋዎች ጠብቁ፤ ስትጠብቁአቸውም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ አይሁን፤ በበጎ ፈቃድ እንጂ መጥፎውን ረብ በመመኘትም አይሁን። ፻ለመንጋዉ ምሳሌ ሁኑ እንጂ ሕዝቡን በኅይል አትግዙ። ፻የእረኞችም አስቃ በተገለጠ ጊዜ የማይጠፋውን የክብር አክሊል ትቀበላላችሁ። ፻እንዲሁ እናንተ ጎልማሶች ሆይ፣ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም ትሕትናን ለበሷት፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኛ

፩ “እንግዲህ ዕውቁ፤ ወደዚህ ሥራ አትሩጡ፤ ከዚች ጎዳናና መጠን ከሌለው ከዚያም ሥራ ተለዩ” የሚለው በግለህ ብቻ ነው።

፬፡፮ ምሳ. ፲፡፲፪። ፬፡፲፮ ኤር. ጳጵ፡ጳ፱። ፬፡፲፰ ምሳ. ፲፩፡፴፩። ፬፡፲፱ መዝ. ፴፡፭። ፭፡፪ ዮሐ. ጳጵ፡፲፭-፲፯። ፭፡፮ ምሳ. ፫፡፴፱።

ችን ያዋርዳልና፤ ራሳቸውን ዝቅ የሚያደርጉትን ግን ያከብራቸዋል።

ራሱን ዝቅ ስለማድረግ

፤እንግዲህ በጉብኛችሁ ጊዜ ክፍ ክፍ ያደርጋችሁ ዘንድ ከጻፍችው ከእግዚአብሔር ከንድ በታች ራሳችሁን አዋርዱ። ፤እርሱ ለእናንተ ያሰባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት። ፤እንግዲህ ዐዋቂዎች ሁኑ፤ ትጉም፤ ጠላታችሁ ጋኔን የሚውጠውን ፈልጎ፤ እንደሚያገላ እንበላ ይዘራልና። ፤እርሱንም በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት፤ እንዲህም ያለ መከራ በዓለም በእሉ ወንድም ቻችሁ ሁሉ እንደሚፈጸም ዕወቁ፤ ፍቅርንም እጽንታችሁ ያዙአት። ፤በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዘለዓለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ ፍጹማን ያደርጋችኋል፤ ያጸናችኋል፤

ልባዎችም ያደርጋችኋል። ፤እእርሱ ከብርና ኅይል እስከ ዘለዓለም ይሁን፤ አሜን።

አምጋና በረከት

፤ከታመነው ወንድማችን ከለልዋናስ ጋር እንደ ዐሰብሁ እየማለድሁ የጸናችሁ ባት ይህኛ በእውነት የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ሆነች እየመለከርሁ ጥቂት ጸፍሁላችሁ። ፤በግብፅ በምትገኘው፤ ባቢሎን ያለችው ከእናንተ ጋር የተመረጠችው ቤተ ክርስቲያን ለላም ትላችኋለች፤ ልጇ ማርቆስም ለላም ይላችኋል። ፤ፍቅር ባለው ለላምታ እርስ በርሳችሁ ለላም ተባባሉ፤ በክርስቶስ አምናችሁ ያላችሁ ሁላችሁም በሰምምነት ኑሩ። አሜን።

መጀመሪያዬቱ የኢጥርስ መልእክት ተፈጸመች።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ “ፍቅርንም እጽንታችሁ ያዙአት” የሚለው በግሪኩ የለም።

፪ “በግብፅ በምትገኘው...” የሚለው በግሪኩ የለም።

፭፡፮ ማቴ. ፳፫፡፲፪፤ ሉቃ. ፲፬፡፲፩፤ ፲፰፡፲፬። ፭፡፲፪ ሐ.ሥ. ፲፭፡፳፪፤ ጭ። ፭፡፲፫ ሐ.ሥ. ፲፪፡፲፪፤ ፳፭፤ ፲፫፡፲፫፤ ፲፭፡፴፯-፴፱፤ ቀላ. ፬፡፲፤ ፈል. ፳፬።

ሁለተኛዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ጴጥሮስ መልእክት

ምዕራፍ ፩

ክሊዮሱስ ክርስቶስ ባርያና ሐዋርያ ከሰምዖን ጴጥሮስ፡ በአምላካችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ካገኘነው ከእኛ ጋር የተካከለ የክብር እምነትን ላገኙ፡፡ ፤አምላካችንና ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

፤በመለኮቱ ጎይል ለሕይወትና ለመልካም አምልኮ የምንሻውን ነገር ሁሉ የሰጠን፤ እርሱንም በማወቅ በክብሩና በበጎነቱ የጠራን እርሱ ነው። ፤በእርሱም፡- የዚህን ዓለም የጥፋት ምኞት እየሸሻችሁ፡፡ በዚህ የክብሩ ወራሾች ትሆኑ ዘንድ፡፡ የከበረውንና ታላቅ የሆነውን ተስፋውን ሰጠን። ፤እናንተ ግን በሥራዉ ሁሉ እየተጋችሁ፤ በእምነት በጎነትን፤ በበጎነትም ዕውቀትን ጨምሩ፤ ፤በዕውቀትም ንጽሕናን፤ በንጽሕናም ትዕግሥትን፤ በትዕግሥትም እግዚአብሔርን ማምለክን፤ ፤እግዚአብሔርንም በማምለክ ወንድ ማማችነትን፤ በወንድማማችነትም ፍቅርን ጨምሩ፤ ፤እነዚህ ነገሮች ለእናንተ ሆነው ቢበዙ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ሥራ ፈቶችና ፍሬ ቢሰጥ እንዳትሆኑ ያደርጓችኋል። ፤እነዚህ ነገሮች የሌሉት ዕውር ነውና፤ በቅርብ ያለውን ብቻ ያያል፤ የቀደመውንም የገጢአቱን መንጻት ረስቶአል። ፤በእዚህ ወንድሞች ሆይ፤ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ፤ ከሬት ይልቅ ትጉ፤ እነዚህንም ብታደርጉ ከቶ አትሰናክሉም። ፤እንዲሁ ወደ ዘላለሙ ወደ ጌታችንና መድኃኒታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት መግባት በምልዐት ይሰጣችኋል።

ሞትን ስለ ማሳሰብ

፤ስለዚህም እነዚህን ነገሮች ምንም ብታውቁ፤ በእናንተም ዘንድ ባለ እውነት ምንም ብትጸኑ፤ ስለ እነዚህ ዘወትር አሳስባችሁ ዘንድ ቸል አልልም። ፤ለእኔስ በዚህ ሥጋዬ ሳለሁ በማሳሰብ አነቃቃችሁ ዘንድ፤ የሚገባኝ ይመስለኛል። ፤ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ነገረኝ፤ ከእናንተ መለየቱ ፈጥኖ እንደሚሆን ዐውቃለሁና። ፤ደግሞም ይህች ትእዛዝ ዘወትር በእናንተ ዘንድ እንድትኖር፤ ከሞቴም በኋላ እንድታስቡአትና እንደ አዘዝኋችሁ እንድታደርጉ አተጋለሁ።

የታመነ ምስክርነት

፤የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ጎይሱንና መምጣቱን ስናስተምራችሁ የተከተልነው የፍልስፍና ተረት አይደለምና፤ የእርሱን ገናናነት እኛ ራሳችን አይተን ነው እንጂ። ፤ከገናናው ክብር፡ “በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወድደው ልጄ ይህ ነው” የሚል ያ ድምፅ በመጣ ለት ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ገንዘብ አድርጓልና። ፤ይህንም ቃል እኛ በተቀደሰው ተራራ አብረነው ሳለን ከሰማይ እንደ ወረደለት ሰምተነዋል። ፤ደግሞም ከዚህ የሚቀድም ይህን የሚያሳውቅ የነቢያት ቃል አለ፤ ይህንም ሥራችሁን እጅግ አሳምራችሁ ከተመለከታችሁት፤ ቀኒቱ እስከታበራላችሁና በልባችሁ ውስጥ የአጥቢያ ኮከብ እስኪወጣላችሁ ድረስ በጨለማ ስፍራ ውስጥ እንደምታበራ መብራት ይሆንላችኋል። ፤ይህን በመጀመሪያ ዕውቁ፤ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጉም አልተፈቀደም። ፤ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና፤

፩፡፩ ጉቱ. ፪፡፲፫። ፩፡፪ ፩ኢጥ. ፩፡፪። ፩፡፭-፯ ገላ. ፭፡፳፪-፳፯።
፩፡፲፯-፲፰ ማቴ. ፲፯፡፩-፭፤ ማር. ፱፡፪-፯፤ ሉቃ. ፱፡፳፰-፴፭። ፩፡፲፱ ፪ቀር. ፱፡፯።

ዳሩ ግን ቅዱሳን ሰዎች ከእግዚአብሔር ተልከው በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝተው ተናገሩ።

ምዕራፍ ፪

ሰለ ሐሰተኞች ነቢያት

ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል ነበሩ፤ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ይኖራሉ፤ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ከደው፣ የሚፈጥን ጥፋትን በራሳቸው ላይ አየሳቡ፣ የሚያጠፋ ኑፋቂን አሾልከው ያስገባሉ። ፤ በዙሰዎችም እነርሱን ስለ ዝሙታቸው ይከተሉ አቸዋል፤ የጽድቅ መንገድንም ያሰድባሉ። ፤ ራሳቸውም በፈጠሩት ቃል ይከራከራሉ፤ በእርሱም ይሄዳሉ፤ ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም፤ ጥፋታቸውም አያንቀላፋም። ፤ እግዚአብሔርሰ መልእክቱን እንኳ ቢሆን በድለው አልራራላቸውም፤ የሚነድድ አሳት ወደ አለበት የደይን ሥቃይ ጣሳቸው እንጂ፤ ሊኩነትና በደይን ሥቃይም ሊኖሩ አሳልፎ ሰጣቸው። ፤ ለቀደሙት ሰዎችም አላዘነላቸውም፤ ነገር ግን እውነትን ይሰብክ ዘንድ አውነትን ከጠበቃት፣ ከኖኅ ጋር ስምንት ነፍስን አተረፈ፤ በኅጢአተኞች ሰዎች ዓለም ላይም የጥፋትን ውኃ አመጣባቸው። ፤ የሰዶምና የገሞራ ሀገሮችንም አቃጠላቸው፤ ገለባ በጣቸውም፤ እንዲሁም ቀጣቸው፤ ለኋለኛው ዘመንም ለኃጥኦን ምሳሌ አደረጋቸው። ፤ የተገፋ ጻድቅ ሎጥን ግን በዝሙት ሥራቸው ከሚበድሉ ሰዎች ለይቶ አዳነው። ፤ ጻድቅ ሎጥም እያየና እየሰማ፣ አብሮአቸውም እየኖረ በከፋ ሥራቸው ከዕለት ወደ ዕለት ጻድቅን ነፍሱን ያሰጨንቋት ነበር። ፤ አንግዲህ እነሆ፣ እግዚአብሔር ጻድቃንን ከመከራ እንደሚያድናቸው ያውቃል፤ ፤ ኃጥኦንን ግን ለፍርድ ቀን ለሥቃይ ይጠብቃቸዋል። ፤ ይልቁንም በርኩስ ምኞት የሥጋን ፍትወት እየተከተሉ የሚመላለሱትን፣ ፈጣሪያቸውንም የሚያቃልሉትንና በጌትነቱ ላይ የሰድብ ቃል ሲናገሩ የማይፈሩትን፣ ደፋሮችንና ተሳዳቢዎች

ንም ለፍርድ ቀን ይጠብቃቸዋል። ፤ ነገር ግን መልእክት በኃይልና በብርታት ከእነርሱ ይልቅ ምንም ቢበልጡ በጌታ ፊት በእነርሱ ላይ የሰድብን ፍርድ አያመጡም። ፤ ፤ እንዲሁም ለጥፋት እንደ ተፈጠሩ፣ አካምሮ እንደሌላቸው አንስሳት ናቸው፤ ጥፋታቸውን ለማምጣት የማያውቁትን ይሳደባሉና፣ በጥፋታቸውም የዐመፅ ዋጋን ይቀበላሉ። ፤ በቀን መጠጥ ተድላ ማድረግን አሳምረው ይዘዋታል፤ እየሳሉም ይበላሉ፤ የማይጠገቡም ርኩሳን ናቸው፤ በፍቅራቸው ይሸነጋገላሉ፤ መልካም እንደ ሠሩ አድርገውም በባልንጀሮቻቸው ይመካሉ። ፤ ዝሙትና ከልካይ የሌለባት ኅጢአትም በዐይኖቻቸው ምልቶታል፤ አካምሮ የሌላቸውን ሰዎች ነፍሳት ያቃልላሉ፤ ሥራቸውም ቅሚያ ነው፤ ለልጆቻቸውም መርገምን ያተርፋሉ። ፤ የእውነት መንገድን ትተው ተሳሳቱ፤ የዐመፅን ዋጋ የወደዱትን የባሰርን ልጅ የበለጸገውን መንገድም ተከተሉ። ፤ በለጸገውንም የማይናገር አሁን በኅጢአቱ ዘለፈው፤ በለው አነጋገርም ተናግሮ የነቢዩን አብድነት አገደ።

፤ ለዘለዓለም የጨለማ ፍርድ የተጠበቁ እነዚህ የደረቀች የውኃ ጉድጓድና ነፋስ የሚበትነው ጉም ናቸው። ፤ ከኅጢአት ታላላቆቹን ይናገራሉና፤ በሥጋ በሚሠሩት የዝሙት ሥራቸውም ወደ በደል ከገቡት ለጥቂት ያመለጡትን ሰዎች ያስታሉ። ፤ የነጻነትን ሕግ ተምረው ራሳቸው ለኅጢአት የሚገዙ ናቸው፤ ሰው ሁሉ ለታዘዘለት ይገዛልና። ፤ ጌታችን መድኅኒታችን ኢየሱስ ከርሰቸን በማወቅ፣ ከዚህ ዓለም ኅጢአት ከተለዩ፣ ነገር ግን እንደ ገና ተመልሰው ታስረው ከተገዙለት፣ የኋለኛው በደላቸው ከፊተኛው የሚብስ ይሆንባቸዋልና። ፤ ዐውቀዋት ከተሰጠቻቸው ከከበረች ትኦዛዝ ወደኋላቸው ከሚመለሱ ይልቅ የጽድቅን መንገድ ባላወቁት በተሻላቸው ነበር። ፤ ፤ “ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ ዕሪያም ታጥባ ለመንከባለል ወደ ጭቃ ተመለሰች” አንደሚባል እውነተኛች ምሳሌዎች ሆነውባቸዋል።

፩ ግሪኩ “ጽድቅን ከሚጠብቃት” ይላል።
፪ ግእዙ “እናውቃለን” ይላል።
፫ ምዕ. ፪ ቀ. ፲፩ ግእዙ ይለያል።
፬፥፭ ዘፍ. ፮፥፩-፮፥፭። ፬፥፮ ዘፍ. ፲፱፥፭። ፬፥፮ ዘፍ. ፲፱፥፩-፲፱፥፮ ፬፥፲፭-፲፮ ዘጉ. ጳጳ፤፱-፴፩።
፭፥፭ ምሳ. ጳጳ፤፲፩።

ምዕራፍ ፫

ሰለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ መምጣት

፤ወንድሞቼ ሆይ፡ በእርሰዎ ቅን ልቡናች ሁን ሰማንቃቃት በማሰብ የጻፍሁላችሁ ሁለተኛዬ ተመልክት ይህች ናት። ፤የቀደሙ ቅዱሳን ነቢያት የተናገሩትን ቃልና ለእኛ ለሐዋርያትም ያዘዘውን የመድኅኒታችንና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ትእዛዝ ታስቡ ዘንድ፡ ፤በኋለኛው ዘመን እንደ ራሳቸው ምኞት የሚመላሰሱ ዘግቾች በመዘበት እንደሚመጡ ይህን በፈት ዕውቁ። ፤እነርሱም፡ “የመምጣቱ የተሰፋ ቃል ወደት ነው? እነሆ የቀደሙ አባቶቻችን ሞቱ፤ ፍጥረት ሁሉ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እንደ አለ ይኖራል” ይላሉ። ፤ሰማያት ጥንት እንደ ተፈጠሩ፤ ምድርም ከውኃ ላይ እንደ አለች፤ በእግዚአብሔር ቃልም በውኃ ላይ እንደ ጸናች ይህን በፈቃዳቸው አያውቁትም፤ ፤የንጊዜም የነበረው ዓለም በጥፋት ውኃ ሰጥሞ ጠፋ። ፤አሁንም ሰማይና ምድር በዚያ ቃል ለእሳት ተዘጋጅተዋል፤ ኃጥእን ሰዎች እስከሚጠፋበት እስከ ፍርድ ቀንም ተጠብቀዋል።

፤ነገር ግን ወንድሞቻችን ሆይ፡ ይህን አትርሱ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ አንዲት ቀን እንደ አንድ ሺህ ዓመት፤ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን ነውና። ፤እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል አያስቀርም፤ ይቀራል ብለው የሚናገሩ አሉና፤ ነገር ግን ሰለ እነርሱ ይታገሣል፤ ማንንም ያጠፋ ዘንድ አይሻምና ንሰሐ ይገቡ ዘንድ ለሰው ሁሉ ዕድሜን ይሰጣል እንጂ። ፤ሰማያት የሚነዋወጡባትና የሚያልፋባት፤ ቀድሞ የነበረው ፍጥረት ሁሉ በእሳት ነበላል የሚቀል ጥባት፤ ምድርና በእርሰዎ ላይ ያለው ፍጥረት ሁሉ የሚቃጠልባት የእግዚአብሔር ቀን ግን እንደ ሌባ ድንገት ትመጣለች።

፤ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ በተቀደሰች አካሄድና በመልካም እምልኮ ለመኖር ፍጠት። ፤እግዚአብሔር የሚመጣባትን፤ ሰማያትም ቀልጠው የሚጠፋባትን፤ ፍጥረትም ሁሉ ተቃጥሎ የሚጠፋባትን ዕለት በተሰፋ እየጠበቃችሁ ፍጠት። ፤እኛ ግን ጽድቅ የሚኖርባቸውን አዲሶቹን ሰማያትና አዲሲቱን ምድር ተሰፋ እናደርጋለን።

፤አሁንም ወንድሞቼ ሆይ፡ ይህን ተሰፋ እያደረጋችሁ ርዥነትና በደል የሌላባችሁ ሆናችሁና ተሰማምታችሁ እንዲያገኛችሁ ፍጠት። ፤የምንወደው ወንድማችን ጳውሎስ ደግሞ እግዚአብሔር በሰጠው ጥበብ እንደ ጻፈላችሁ የጌታችንን ትዕግሥት እንደ መድኅኒት ቀጠሩት። ፤የዚህን ነገር በተናገረባቸው መልእክታቱ ሁሉ ስለዚህ እንደ ተናገረ፤ በእነዚያ ዘንድ ለማሰተዋል የሚያስቸግር ነገር አለ፤ ያልተማሩትና የማይጸኑትም ሰዎች ሌሎችን መጻሕፍት እንደሚያጣምሙ እነዚህን ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ። ፤ወንድሞቻችን ሆይ፡ እናንተስ አስቀድማችሁ ይህን ዕውቁ፤ በማይጠቅም፤ ትምህርትም እንዳትሰቱና ከጸናችሁበት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። ፤በጌታችንና በመድኅኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት እደጉ፤ ለእርሱ አሁንም እስከ ዘሰዓለም ቀን ድረስ ከብር ይሁን። አሜን።፤

ሁለተኛዬ ተመልክት የሐዋርያው የቅዱስ ጲጥሮስ መልእክት ተፈጸመች።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ ግሪኩ “በዐመፀኞች ስሕተት ተሰባችሁ እንዳትሰቱ ...” ይላል።
 ፪ ምዕ. ፫ ቀ. ፲፰ በግእዙ ልዩ ነው ይበዛል።
 ፫፣፫ ይሁዱ. ፲፰። ፫፣፭ ዘፍ. ፩፣፮-፱። ፫፣፮ ዘፍ. ፯፣፲፩። ፫፣፰ መዝ. ፳፱፣፱።
 ፫፣፲ ማቴ. ፳፱፣፵፫፤ ሉቃ. ፲፪፣፴፱፤ ፩ተሰ. ፭፣፪፤ ራዕ. ፲፮፣፲፭። ፫፣፲፫ ሊሳ. ፳፭፣፲፯፤ ፳፮፣፳፱፤ ራሊ. ፳፩፣፩።

መጀመሪያው የዘብዴዎስ ልጅ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት

ምዕራፍ ፩

የሕይወት ቃል

ክስሐ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያው የነበረውንና በጆርጂያን የሰማነውን፣ በዐይናቸችንም ያየነውን፣ የተመለከትነውንም፣ እጆቻችንም የዳሰሱትን እንግራችኋለን። ሕይወት ለእኛ ተገልጿልና እየናት፤ ምስክርም ሆንን፤ ለእናንተም ከእብ ዘንድ ያለችውንና ለእኛ የተገለጠችውን የዘለዓለምን ሕይወት እንግራችኋለን። የእናንተም ከእኛ ጋር እንድትሆኑ ዘንድ ያየናትንና የሰማናትን እንግራችኋለን፤ እንድትታችንም ከእብና ከልጁ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው። ደስታችሁም ፍጽምት ትሆን ዘንድ ይህን እንጽፍላችኋለን።

ከእርሱም የሰማናት፣ ለእናንተም የምንገራችሁ መልእክት፣ “እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ጥቂትስ እንኳ የለም” የምትል ይህች ናት። ከእርሱም ጋር እንድትሆኑ አለን ብንላችሁ፣ በጨለማም ብንመላለስ ሐሰት እንናገራለን፤ እውነትንና ቅንነትንም እናደርግም። እርሱ ብርሃን እንደ ሆነ በብርሃን ብንመላለስ ግን እኛ እርስ በርሳችን እንድትሆኑ አለን፤ የኢየሱስ ክርስቶስም ደም ከጎጢአታችን ሁሉ ያነጻጻል። ጎጢአት የለብንም ብንል ግን ራሳችንን እናስታለን፤ የቀና ነገርም በእኛ ዘንድ የለም። ጎጢአታችንን እምነን ብንናገር ግን ጎጢአታችንን ይቅር ይለን ዘንድ የታመነ ነው፤ ቸርም ነው፤ ከበደላችንም ሁሉ ያነጻጻል። ከእልበደልንም ብንል ግን

እርሱን ሐሰተኛ እናደርገዋለን፤ ቃሉም በእኛ ዘንድ የለም።

ምዕራፍ ፪

ከበደል ስለ መጠበቅ

ልጆቼ ሆይ፣ እንዳትበድሉ ይህን እጽፍላችኋለሁ፤ የሚበድልም ቢኖር ከእብ ዘንድ ጳራቅሊጦስ አለን፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ጎጢአታችንን ያስተሰርደልን ዘንድ ጻድቅ ነው። ስለ እኛ ብቻ አይደለም፤ ስለ ዓለምም ሁሉ እንጂ። የትእዛዙንም ብንጠብቅ በዚህ እንደ ዐወቅነው እናውቃለን። እውቀዋለሁ የሚል ትእዛዙንም የማይጠብቅ ሐሰተኛ ነው፤ የእግዚአብሔር እውነትም በእርሱ ዘንድ የለም። ቃሉን የሚጠብቅ ግን በእውነት የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ ላይ ተፈጽሟል፤ በዚህም በእርሱ እንዳለን እናውቃለን። በእርሱ እኛ ለሁ የሚል እርሱ እንደ ተመላለሰ ራሱ ደግሞ ሊመላለስ ይገባዋል።

ስለ እውነተኛው ብርሃን

ወንድሞቻችን ሆይ፣ አዲስ ትእዛዝ የምጽፍላችሁ አይደለም፤ ቀድሞ በእናንተ ዘንድ የነበረችውን ነባር ትእዛዝ ነው እንጂ፤ ይህ የሰማችሁት ቃል ነባር ትእዛዝ ነውና። ጻዳግ መኛም አዲስ ትእዛዝ እጽፍላችኋለሁ፤ ይህም በእርሱ በእናንተም እውነተኛ ነው፤ ጨለማ አልፏልና፤ እውነተኛ ብርሃንንም ፈጽሞ ታይቶ መን የሚጠላ ገና እስካሁን በጨለማ ውስጥ

፩ ግሪኩ “ማንም ጎጢአትን ቢያደርግ ከእብ ዘንድ ጳራቅሊጦስ አለን፤ እርሱም ጻድቅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው” ይላል።

፪ ግሪኩ “እርሱም የጎጢአታችን ማስተሰሪያ ነው” ይላል።

፩፡፩ ዮሐ. ፩፡፩ ፡ ፩፡፪ ዮሐ. ፩፡፲፱ ፡ ፪፡፯ ዮሐ. ፲፫፡፴፱።

አለ። ፤ወንድሙን የሚወድ ግን በብርሃን ይኖራል፤ በእርሱ ዘንድም መሰናከል የለበትም። ፤ወንድሙን የሚጠላ ግን እርሱ በጨለማ አለ፤ በጨለማም ይመላለሳል፤ የሚሄድበትንም አያውቅም፤ ጨለማው ዐይኑን አሳውሮታል። ፤ልጆቹ ሆይ፤ በሰሙ ገጢአታችሁ ተሰርዮላችኋል እጽፍላችኋለሁ። ፤አባቶች ሆይ፤ በመጀመሪያ የነበረውን ዐውቃችኋልና እጽፍላችኋለሁ። ፤አባቶች ሆይ፤ በመጀመሪያ የነበረውን ዐውቃችሁ ታልና እጽፍላችኋለሁ፤ ልጆቹ ሆይ፤ አብን ዐውቃችሁ ታልና እጽፍላችኋለሁ። ፤አባቶች ሆይ፤ በመጀመሪያ የነበረውን ዐውቃችሁ ታልና እጽፍላችኋለሁ። ፤አባቶች ሆይ፤ ብርቱዎች ናችሁና፤ የእግዚአብሔር ቃልም በእናንተ ዘንድ ጸንቶ ይኖራልና፤ ከፋውንም ድል ነሥታችሁ ታልና እጽፍላችኋለሁ።

፤ዓለሙንና በዓለም ያለውን አትውደዱ፤ ዓለሙን የሚወድ ግን የአብ ፍቅር በእርሱ የለም። ፤በዓለም ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዐይን አምሮት፤ ስለ ገንዘብም መመካት ከዓለም እንጂ ከእብ አይደለም። ፤ዓለሙ ያልፋል፤ ምኞቱም ያልፋል፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሰው ግን ለዘላለም ይኖራል።

ስለ ሐሳዊ መሲሕ

፤ልጆቹ ሆይ፤ ይህኛ ሰዓት መጨረሻዋ ሰዓት ናት፤ ሐሳዊ መሲሕ እንደሚመጣ እንደሰማችሁ ዛሬም ብዙዎች ሐሰተኞች መሲሐች ተነሥተዋል፤ ስለዚህም መጨረሻዋ ሰዓት እንደሆነች እናውቃለን። ፤ከእኛ ወገን ያልሆኑ ከእኛ ወጥተዋል፤ ከእኛ ወገን ሲሆኑ ኖሮ አብረውን በኖሩ ነበር፤ ነገር ግን ሁሉም ከእኛ ወገን እንዳልሆኑ ይገለጡ ዘንድ ተለዩ። ፤እናንተስ ከቅዱሱ ያገኛችሁት ቅብዕት አላችሁ፤ ሁሉንም ታውቃላችሁ። ፤እውነትን የምታውቁ ስለሆናችሁ፤ ወብትም ሁሉ ከእውነት እንዳልሆነ ስለምታውቁ እንጂ እውነትን እንደማታውቁ አድርጎ አልጽፍላችሁም። ፤ኢየሱስ መሲሕ አይደለም ብሎ ከሚክድ በቀር ሐሰተኛ ማን ነው? አብንና ወልድን የሚክድ ሐሳዊ መሲሕ ይህ ነው። ፤ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም፤ በወልድ የሚያምን ግን አብ አለው፤

፤እናንተስ ቀድሞ የሰማችሁት ትምህርት በእናንተ ዘንድ ጸንቶ ይኑር፤ ቀድሞ የሰማችሁትም ትምህርት በእናንተ ዘንድ ካለ እናንተም በአብና በወልድ፤ ትኖራላችሁ። ፤እርሱም የሰጠን ይህች ተስፋ ለዘላለም ሕይወት ናት።

፤ስላሚያስተክችሁም ይህን ጽፈላችኋለሁ። ፤እናንተ ግን ከእርሱ የተቀበላችኋት ቅብዕት አለቻችሁ፤ በእናንተ ዘንድም ትኖራለች፤ ማንም ሊያስተምራችሁ አትሹም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ፤ ሁሉን ያስተምራችኋል፤ የታመነም ነው፤ ሐሰትም አይደለም እንደ ተማራችሁትም በእርሱ ኑሩ። ፤አሁንም ልጆቹ ሆይ፤ በሚገለጥበት ጊዜ መወደድን እናገኝ ዘንድ፤ በሚመጣበትም ጊዜ ከእርሱ የተነሣ እንዳናኖር በእርሱ ጸንታችሁ ኑሩ። ፤እርሱ ጻድቅ እንደሆነ ብታውቁ ጽድቅን የሚያደርግ ሁሉ ከእርሱ እንደ ተወለደ ዕውቁ።

ምዕራፍ ፫

ስለ እግዚአብሔር ፍቅር

፤የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ለንጠራ አብ እንደት ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ፤ እንዲሁም ነን፤ ስለዚህም ዓለም እርሱን ሰላላወቀው እኛንም አያውቀንም። ፤ወንድሞቻችን ሆይ፤ ዛሬስ የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምን እንደምንሆንም ገና አልታወቀንም፤ በሚታወቅልን ጊዜ ግን እንደ እርሱ እንደምንሆን እናውቃለን፤ እርሱ እንደሆነ እርሱን እናየዋለንና። ፤በእርሱም የሚታወግ ሁሉ እርሱ ንጹሕ እንደሆነ ራሱን ያነጻጻ።

፤ገጢአትን የሚሠራት ሁሉ እርሱ በደልን ደግሞ ያደርጋል፤ ገጢአት በደል ናትና። ፤እርሱም ገጢአትን ያስወግድ ዘንድ እንደ ተገለጠ ታውቃላችሁ፤ በእርሱም ገጢአት የለም። ፤በእርሱም የሚኖር ሁሉ አይበድልም፤ የሚበድልም ሰው አያየውም፤ እያውቀውምና። ፤ልጆቹ ሆይ፤ ማንም አያስታችሁ እርሱ ጻድቅ እንደሆነ ጽድቅን የሚያደርግ ሁሉ ጻድቅ ነው፤ ፤ገጢአትን የሚሠራትም ከሰይጣን ወገን ነው፤ ጥንቱን ሰይጣን በድሎአልና፤ ስለዚህ የሰይጣንን ሥራ ይሽር ዘንድ የእግዚአብሔር ልጅ ተገሰጠ። ፤ከእግዚአብሔር የሚወለድ ሁሉ ገጢ

፩ ግሪኩ ወልድን ያስቀድማል።
 ፪ ግሪኩ “የእርሱ ቅብዕት ሁሉን ያስተምራችኋል” ይላል።
 ፫፤ ስኩ. ፩፣፲፪። ፫፤ ስኩ. ፩፣፳፱። ፫፤ ስኩ. ፰፣፵፱።

ትን አይሠራም፤ ዘሩ በእርሱ ይኖራልና፤ ጎጢ አትንም ሊሠራ አይችልም፤ ከእግዚአብሔር ተወልዶአልና። ፤ በዚህም የእግዚአብሔር ልጆችና የሰይጣን ልጆች ይታወቃሉ፤ ጽድቅንም የማይሠራ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተወለደ አይደለም፤ ወንድሙንም የማይወድ እንዲሁ ነው።

እርሰ በርሰ ሰለመፋቀር

፤ እርሰ በርሳችን እንዋደድ የምትል ከመጀመሪያ የሰማችንት መልአከት ይህች ናት። ፤ ከከክተ ወገን እንደ ሆነ፤ ወንድሙንም እንደ ገደለው አንደ ቃል አይደለም፤ ሰለምን ገደለው? የእርሱ ሥራ ክፉ፤ የወንድሙ ግን ጽድቅ ስለ ነበር ነው። ፤ ወንድሞቻችን ሆይ፤ ምንም ዓለም ሊጠላችሁ አታድንቁ። ፤ እኛ ግን፤ ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገርን እና ወቃለን፤ ባልንጀራችንን እንወዳለንና፤ ባልንጀራውን የማይወድ ግን በጨለማ ይኖራል። ፤ ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ነፍስ ገዳይ የሆነም ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት በእርሱ አንደማይኖር ታውቃላችሁ። ፤ በዚህም ፍቅርን ዐወቅነው፤ እርሱ ራሱን ስለ እኛ አሳልፎ ሰጥቶአልና፤ እኛም ስለ ባልንጀራቻችን ራሳችንን አሳልፈን ልንሰጥ ይገባል። ፤ የዚህ ዓለም ንብረት ያለው ወንድሙንም ተቸግሮ አይቶ ምጽዋትን የሚከለክለው የእግዚአብሔር ፍቅር እንዴት በእርሱ ላይ ይኖራል? ፤ ልጆቹ ሆይ፤ በምግባርና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንፋቀር።

፤ ልባችንም በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ ከእውነት እንደ ሆነ በእዚህ እናውቀዋለን። ፤ ልባችንንም በፈቱ አናሳርፋለን፤ እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉንም ያውቃል። ፤ ወንድሞቻችን ሆይ፤ ልባችን የማይወቅሰን ከሆነ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ መወደድ አለን። ፤ የምንለምነውንም ከእርሱ እናገኛለን፤ ትእዛዙን እንጠብቃለንና፤ በፊቱም ደስ የሚያሰኘውን እንሠራለንና። ፤ ትእዛዙም ይህቺ ናት፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናምን ዘንድ፤ ትእዛዙንም እንደ ሰጠን እርሰ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ። ፤ ትእዛዙን የሚጠብቅም በእ

ርሱ ይኖራል፤ አርሱም በእርሱ ያድራል፤ በዚህም ከእኛ ጋር እንደሚኖር ከሰጠን ከመንፈሱ አናውቃለን።

ምዕራፍ ፬

ትምህርትን መለየት

፤ ወንድሞቻችን ሆይ፤ መንፈሰን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍሰት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነበሩት ወደ ዓለም መተቀልፍና፤ የእግዚአብሔርን መንፈሰና የሐሰትን መንፈሰ፤ በዚህ ታውቃላችሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚያምን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው። ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ እንደ መጣ የማያምን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ይህም እንደሚመጣ የሰማችሁት ሐሳዊ መሲሕ ነው፤ አሁንም እንኳ በዓለም ውስጥ አለ። ፤ ልጆች ሆይ፤ እናንተ ግን ከእግዚአብሔር ናችሁ፤ ከፋውንም እሸንፋችሁታል፤ በዓለም ውስጥ ካለው ይልቅ ከእናንተ ጋር ያለው ይበልጣልና። ፤ እነርሱ ግን ከዓለም ናቸው፤ ስለዚህም ከዓለም የሆነውን ይናገራሉ፤ ዓለምም ይሰማቸዋል። ፤ እኛስ ከእግዚአብሔር ነን፤ እግዚአብሔርን የሚያውቀውም ይሰማናል፤ ከእግዚአብሔር ያልሆነ ግን አይሰማንም፤ በዚህም የእውነትን መንፈሰና የሐሰትን መንፈስ አናውቃለን።

ከእግዚአብሔር መወለድ

፤ ወንድምቻችን ሆይ፤ እርሰ በርሳችን እንፋቀር፤ ፍቅር ከእግዚአብሔር ነውና፤ የሚፋቀርም ሁሉ እርሱ ከእግዚአብሔር ተወለደ፤ እግዚአብሔርንም ያውቀዋል። ፤ ወንድሙን የማይወቅር እግዚአብሔርን አያውቅም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና። ፤ በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ላይ ታወቀ፤ በእርሱ በሕይወት እንኖር ዘንድ እንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታልና። ፤ የእግዚአብሔርም ፍቅር ይህ ነው፤ እርሱ ወደደን እንጂ የወደድነው እኛ አይደለንም፤ ጎጢ አታችንንም ያስተሰርይልን ዘንድ

፩ ግሪኩ “በሞት ይኖራል ...” ይላል።
፪ “የሐሰትን መንፈስ” የሚለው በግሪኩ የለም።
፫ ግሪኩ “የሐሳዊ መሲሕ መንፈስ” ይላል።
፬ ግሪኩና አንዳንድ የግእዝ ዘርዕ “ወንድሙን” እይጽፍም።
፭፣፮ የሐ. ፲፫፣፱። ፮፣፲፪ ዘፍ. ፱፣፰። ፫፣፲፬ የሐ. ፭፣ጳ፱። ፫፣፳፫ የሐ. ፲፫፣፴፬፤ ፲፭፣፲፪፤ ፲፮።

ልጁን ላከው። ፤ወንድሞቻችን ሆይ፡ እግዚአብሔር ይህን ያህል ከወደደን፡ እኛም እርሰ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል። ፤እግዚአብሔርን ስከቶ ያየው ሰው የለም፤ እርሰ በርሳችን ከተዋደድን ግን እግዚአብሔር አድሮብን ይኖራል፤ ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ይሆናል።

፤ከመንፈሱ ስለ ሰጠን በእርሱ እንደምንኖር እርሱም በእኛ አድሮ እንደሚኖር በዚህ እናውቃለን። ፤እኛም አይተናል፤ ሐብም ልጁን የዓለም መድኃኒት ሊሆን እንደ ላከው እንመለከራለን። ፤ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ የሚያምን ሁሉ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ይኖራል፤ እርሱም ከእግዚአብሔር ጋር ይኖራል። ፤እኛስ የእግዚአብሔር ፍቅር ከእኛ ጋር እንዳለ ዐውቀን አምናል፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ በፍቅር የሚኖርም ከእግዚአብሔር ጋር ይኖራል፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ይኖራል። ፤በዚህም በፍርድ ቀን በእርሱ ዘንድ መወደድን እናገኛ ዘንድ ከእኛ ጋር ያሰኘው የእግዚአብሔር ፍቅር ትፈጸማለች፤ እርሱ እንዳለ እኛ ደግሞ እንዲሁ በዚህ ዓለም ነንና። ፤በፍቅር መፈራራት የለም፤ ፍጹምነት ፍቅር ፍርሀትን ወደ ውጭ ታወጣታለች እንጂ፤ ፍርሀት ቅጣት አለባት፤ የሚፈራም በፍቅር ፍጹም አይደለም። ፤እኛም እርሰ በርሳችን እንዋደድ፤ እግዚአብሔርንም እንውደደው፤ እርሱ አስቀድሞ ወደ ናልና። ፤እግዚአብሔርን እወደዋለሁ የሚል፡ ወንድሙን ግን የሚጠላ ሐሰተኛ ነው፤ የሚያየውን ወንድሙን የማይወድ ግን የማያየውን እግዚአብሔርን እንደምን ሊወድደው ይችላል?። ፤እግዚአብሔርን እንወድደው ዘንድ፡ ወንድማችንንም እንወድ ዘንድ ከእርሱ የተቀበልነው ትእዛዝ ይህ ነው፡- እግዚአብሔርን የሚወድ ሁሉ ወንድሙን ይወድዳል።

ምዕራፍ ፭

ዓለምን ስለ ማሸነፍ

፤ኢየሱስ መሲሕ እንደ ሆነ የሚያምን ሰው ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ ወላጁንም የሚወድ ሁሉ ከእርሱ የተወለደውን ደግሞ

ይወድዳል። ፤እግዚአብሔርን ብንወድደው፡ ትእዛዙንም ብናደርግ የእግዚአብሔርን ልጅ እንደምንወድደው በዚህ እናውቃለን። ፤ትእዛዙን እንጠብቅ ዘንድ የእግዚአብሔር ፍቅር ይህኛ ናትና፤ ትእዛዙም ከባዶች አይደሉም። ፤ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ድል ያነሣ ዋልና፡ ድል መንግሥቱም ይህች ናት፤ ዓለምን ድል የሚነሣውም እምነታችሁ ነው። ፤ኢየሱስም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በቀር ዓለምን ድል የሚነሣው ማን ነው? ፤በውኃና በደም የመጣ ይህ ነው፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በውኃና በደም በመንፈስም እንጂ በውኃ ብቻ አይደለም። ፤መንፈስም እውነት ነውና የሚመስከረው መንፈስ ነው። ፤ምስክር የሚሆኑ ሦስት ናቸውና፤ እነርሱም፡- መንፈስ፡ ውኃና ደም ናቸው፤ ሦስቱም አንድ ናቸው። ፤የለውን ምስክርነት የምንቀበል ከሆነ የእግዚአብሔር ምስክርነት ይበልጣል፤ ስለ ልጁ የመስከራት የእግዚአብሔር ምስክርነቱ ይህች ናትና። ፤በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን የእግዚአብሔር ምስክርነት በእርሱ ላለ፤ በልጁ የማያምን ግን እርሱን ሐሰተኛ አደረገው፤ እግዚአብሔር ስለ ልጁ በመስከራት ምስክርነት አያምንምና። ፤እግዚአብሔርም የዘለዓለምን ሕይወት እንደ ሰጠን፡ ምስክርነቱ ይህኛ ናት። በልጁም ያገኘናት ሕይወት ይህኛ ናት። ፤ወልድ ከእርሱ ጋር ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ ከእርሱ ጋር የሌለው ግን ሕይወት የለውም።

ስለ ሕይወትና ምልጃ

፤በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ሰእናንተ የዘለዓለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ ይህን ጻፍሁላችሁ። ፤በእግዚአብሔር ዘንድ ያለችን መወደድ ይህች ናት፤ በስሙ፤ ከእርሱ ዘንድ የምንለምነውን ይሰማናልና። ፤የምንሰምነውንም እንደሚሰማን ካወቅን፡ እንግዲያስ በእርሱ ዘንድ የሰመነውን ልመና እንደተቀበለን እናውቃለን። ፤ወንድሙን ለሞት የማያበቃ በደል ሲበድል ያየው ሰው ቢኖር እግዚአብሔርን ይለምንለት፤ ለሞትም የማያበቃ

፩ ግሪኩ “የእግዚአብሔርን ልጅ እንደምንወድ” ይላል።
፪ ግሪኩ “በእግዚአብሔር” ይላል።
፫ ግሪኩ “እንደ ፈቃዱ” ይላል።
፬፣፭ የሐ. ፩፣፲፮። ፬፣፲፬ የሐ. ፫፣፲፯። ፬፣፳፩ ማር. ፲፪፣፳፱-፴፩። ፭፣፫ የሐ. ፲፱፣፲፭።
፭፣፲፩ የሐ. ፫፣፴፮። ፭፣፲፫ የሐ. ፳፣፴፩። ፭፣፲፮ ማቴ. ፲፪፣፴፩።

በደል ለበደለው ሰው ሕይወትን ይስጥለታል፤ ለሞት የሚያበቃ በደል እለና ስለ እርሱ ይለምኑለት ዘንድ የምናገር አይደለሁም። ፤ በደል ሁሉ ገጢአት ናትና፤ ለሞት የማያበቃ በደልም አለ።

እግዚአብሔርን ስለ ማወቅ

፤ ከእግዚአብሔር የተወሰደ ሁሉ እንደማይበድል አናውቃለን፤ ከእግዚአብሔር የተወሰደ ራሱን ይጠብቃል እንጂ ክፉ እያገኘውም። ፤ እኛ ከእግዚአብሔር እንደሆንን፣ ዓለም ሁሉ

ግን በክፉ እንደ ተያዘ አናውቃለን። ፤ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ መጣ፣ እውነተኛም የሆነውን እግዚአብሔርን እናውቅ ዘንድ ልቡናን እንደ ሰጠን አናውቃለን፤ እውነተኛም በሆነው በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንኖራለን፤ እርሱም እውነተኛ እምላክና የዘለዓለም ሕይወት ነው። ፤ ልጆቹ ሆይ፣ ጣዖታትን ከማምለክ ራሳችሁን ጠብቁ።

መጀመሪያዉ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት ተፈጸመ።

ስእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩፡፲፭ ዮሐ. ፲፯፡፲፭። ፩፡፲፱ ሉቃ. ፱፡፭፡፮። ፩፡፩ ዮሐ. ፲፯፡፫። ፩፡፳፩ ፩ቆር. ፲፡፲፱።

ሁለተኛዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት

ሰለ እመቤትና ሰለ ልጆችዎ

ከእኔ ከቀሰሰ፡ በእውነት ለምወዳቸውና እኔ ብቻ ሳልሆን እውነትን የሚያውቁ ሁሉ ደግሞ ለሚወዱላቸው ለተመረጠች እመቤትና ለልጆችዎ፤ ፤ በእኛ ዘንድ ሰለ ነበረች፡ አብራን ሰላላችው፡ ወደ ፊትም ለዘለዓለም ከእኛ ጋር ሰለምትኖረው ሰለዚች እውነት፡ ፤ ጸጋ፡ ምሕረትና ሰላም ከእግዚአብሔር አብ፡ ከእግዚአብሔር አብ ልጅ ከኢየሱስ ክርስቶስም በእውነትና በፍቅር ከእናንተ፤ ጋር ይሁን።

፤ እጅግ ደስ አለኝ፤ ትእዛዙን ከአብ እንደተቀበልን ከልጆችሽ በእውነት የሚሄዱ አግኝቼ አሰሁና። ፤ አሁንም እመቤት ሆይ፤ እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ እለምንሻሰሁ፤ ይህች ከመጀመሪያ በእኛ ዘንድ የነበረች ትእዛዝ ናት እንጂ አዲስ ትእዛዝን የምጽፍልሽ አይደለም። ፤ ፍቅራችንም ይህች ናት፤ በእግዚአብሔርም ትእዛዝ እንሄድ ዘንድ ፍቅራችን ይህቺ ናት፤ ቀድሞ በሰማችኋትም በዚያችው ትሄዱ ዘንድ ትእዛዙ ይህቺ ናት። ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ

መጣ የማያምኑ ብዙዎች አሳቾች ወደ ዓለም መጥተዋልና፤ ይህም አሳቺ ሐሳዊ መሲሕ ነው። ፤ ፍጹም ዋጋ እንድታገኙ እንጂ የሠራች ሁብትን እንዳታጡ ራሳችሁን ዕወቁ። ፤ የሚጠራጠር፡ በክርስቶስም ትምህርት የማይኖር ሁሉ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የለም፤ በክርስቶስ ትምህርት የሚኖር ግን በአብና በወልድ አለ። ፤ ወደ እናንተ የሚመጣውን፡ ይህንም ትምህርት የማያመጣውን ወደ ቤታችሁ አታሰገቡት፤ ሰላምም እንኳ አትበሉት። ፤ ሰላም የሚለው በከፉ ሥራዉ ይተባበረዋልና።

፤ የምጽፍላችሁ ብዙ ነበረኝ፤ ነገር ግን በክርታሰና በጥቁር ቀለም ልጽፍላችሁ አልፈቀድሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም ይሆን ዘንድ ወደ እናንተ እንደምመጣና ቃል በቃልም እንደማገጋግራችሁ ተስፋ አደርጋለሁና። ፤ የተመረጠችው የእኅትሽ ልጆች ሰላም ይሉሻል፤ ጸጋና ፍቅር ከእናንተ ጋር ይኑር። ፤ አሜን።

ሁለተኛዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት ተፈጸመች።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ ግሪኩ “ከእኛ” ይላል።
 ፪ “ጸጋና ፍቅር ከእናንተ ጋር ይኑር” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፫ ዮሐ. 1፫፡፴፬፤ 1፮፡1፪፤ 1፯።

ሦስተኛዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት

ከእኔ ከቀሲስ የተላኩት መልእክት፡ በእውነት ስምወደው ለወንድማችን ለጋይዮስ ትድረስ፤ ፤ወንድሜ ሆይ፤ መንገድህ ትቃናልህ ዘንድ፤ ሰውነትህንም ደስ በሚያሰኛት ትኖር ዘንድ፤ እኔ ስለ ሁሉ እጸልይልሃለሁ። ፤ወንድሞቻችን መጥተው እንተ በእውነት እንደምትሄድ ስለ ፍቅርህ በመስከፋ ጊዜ፤ እጅግ ደስ እለኝ። ፤ልጆቼ በእውነት ሲሄዱ ከመስማት ይልቅ ከዚች የምትበልጥ ደስታ የሰችኝም።

፤ወንድሜ ሆይ፤ ምንም እንኳ እንግዶች ቢሆኑ፤ ስወንድሞች በምታደርገው ሁሉ የታመነ ሥራ ትሠራለህ። ፤እነርሱም በቤተ ክርስቲያን ፊት ስለ ፍቅርህ መስከረዋል፤ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ እድርገህ በጉዞአቸው ብትረዳ መልካም ታደርጋለህ። ፤ከእሕዛብም እንዳች ሳይቀበሉ ስለ ስሙ ወጥተዋልና፤ ፤ወንድሞቻችን ሆይ፤ እኛም በእውነት የጽድቅ ተሳታፊዎች እንሆን ዘንድ እንደ እነዚህ ያሉትን ልንቀበላቸው ይገባናል።

፤በቤተ ክርስቲያን እስቀድሜ ጻፍሁ፤ ነገር ግን በእነርሱ ላይ የበላይ ሊሆን የሚወድ ዲዮፕራጢስ እይቀበለንም። ፤ስለዚህም እኔ በመ

ጣሁ ጊዜ የሚሠራውን ሥራ አሳሰባለሁ፤ በእኛ ላይም የሚናገረው ክፉ ቃል እልበቃው ብሎ ወንድሞቻችንን እንቀበል እስከ ማለት ደርሶ እልና፤ ሊቀበሉአቸው የሚወዱትንም ይከለክላቸዋል፤ ዳግመኛም ከቤተ ክርስቲያን ያወጣቸዋል። ፤ወንድሜ ሆይ፤ በጎ እድራጊ እንጂ ክፉ እድራጊ አትሁን፤ በጎ የሚያደርግ ከእግዚአብሔር ነውና፤ ክፉን የሚያደርግ ግን እግዚአብሔርን እያየውም። ፤ስለ ድሜጥርስም ሁሉ ይመስከሩለታል፤ እውነት ራስዎም ትመስከርለታላች፤ እኛም መስከረንስታል፤ ምስክርነታችንም እውነት እንደ ሆነች ታውቃላችሁ። ፤የምጽፍልህ ብዙ ነበረኝ፤ ነገር ግን በጥቁር ቀለምና በብርዕ ልጽፍልህ እልወደድሁም። ፤ነገር ግን በቶሎ እንደማይሆን ቃል በቃል እንደማንጋግርህ ተስፋ እደርጋለሁ።

፤ስላም ለእንተ ይሁን፤ ወንድሞቻችንም ስላም ይሉሃል፤ ወንድሞቻችንንም በየስማቸው ስላም በል።

ሦስተኛዬቱ የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት ተፈጻሚነት።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ “ስለ ስሙ ወጥተዋል” የሚለው ለሰብከተ ወንጌል ወጡ ማለት ነው።
 ፪ ሐ.ሥ. ፲፱፡፳፱፤ ሮም ፲፮፡፳፫፤ ፩ቀር. ፩፡፲፬። ፫ ሮሜ. ፭፡፫።

የጌታችን ወንድም የሐዋርያው የቅዱስ ያዕቆብ መልእክት

ምዕራፍ ፩

ስለ ትዕግሥት

የእግዚአብሔር አብና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ከሚሆን ከያዕቆብ፣ ለተበተኑ ዐሥራ ሁለቱ ነገድ፣ ሰላም ለእናንተ ይሁን።

፤ወንድሞች ሆይ፣ ልዩ ልዩ መከራ በሚመጣባችሁ ጊዜ በሁሉ ደስ ይበላችሁ። ፤በሃይማኖታችሁ የሚመጣው ፈተና ትዕግሥትን እንደሚያደርግላችሁ ዐውቃችሁ። ፤ምንም የሚጉድላችሁ ላይኖር ፍጹምንና ጤነኞች ትሆኑ ዘንድ ትዕግሥት ፍጹም ግብር አለት።

የጸሎት ሥርዐት

፤ጥበብን ያጣት ሰው ቢኖር፣ ሳይነቅፍና ሳይነፍግ ለሁሉ በልግስና የሚሰጥ እግዚአብሔርን ይለምን፤ ለእርሱም ይሰጠዋል። ፤ነገር ግን አምኖ ይለምን፤ አይጠራጠርም፤ የሚጠራጠር በነፋስ የሚገፋና የሚነዋወጥ የባሕር ማዕበልን ይመስላል። ፤ለዚያ ሰው ከእግዚአብሔር ምንም የሚያገኝ አይምስለው። ፤ሁለት ልብ የሆነ ሰው በመንገዱ ሁሉ ይታወካል።

፤ድሃው ወንድማችን ከፍ ከፍ በማለቱ ይመካ። ፤ባለጠጋውም በመዋረዱ ይመካ፤ እንደ ሣር አበባ ያልፋል። ፤ፀሐይ ከሙቀቱ ጋር በወጣ ጊዜ ሣሩን ያደርቀዋል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የመልኩም ውበት ይጠፋል፤ እንዲሁ ባለጠጋም በመንገዱ ይዘላል።

ስለ ፈተናና ስለ ትዕግሥት

፤መከራን የሚታገሥ ሰው ብፁዕ ነው፤ ተፈትኖ እግዚአብሔር ለሚወዱት ተስፋ ያደረገላቸውን የሕይወት አክሊል ይቀበላል። ፤የሚፈተን ሰው ቢኖር እግዚአብሔር ይፈትነኛል አይበል፤ እግዚአብሔር ለከፉ ነገር አይፈትን ምና፤ ፤እርሱ ማንንም አይፈትንም። ፤ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲላብና ሲታለል ይፈተናል። ፤ምኞትም ከፀስነት ንጢአትን ትወልዳታለች፤ ንጢአትም ከተፈጸመች ሞትን ትወልዳታለች።

፤የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ሆይ፣ አትላቱ። ፤መልካም ሀብት ሁሉ፣ ፍጹም ዕድልም ሁሉ ከላይ ነው፤ ከብርሃናት አባት ዘንድ ይወርዳል፤ እርሱም መለወጥ የሌለበት ነው፤ ከእጅም የሚያመልጥ ምንም የለም። ፤ለፍጥረቱ ተቀዳሚዎች እንሆን ዘንድ በፈቃዱ በአውነት ቃሉ ወለደን።

ስለ ትዕግሥትና ሕግን ስለ መጠበቅ

፤አሁንም ወንድሞቻችን ሆይ፣ ሰው ሁሉ ለመስማት የፈጠነ፣ ለመናገርም የዘገየ፣ ለቀጣም የዘገየ ይሁን። ፤የሰው ቀጣው የእግዚአብሔርን ጽድቅ አያሠራውምና። ፤አሁንም ርዞ ስትን ሁላ፣ ከፋትንም ሁላ አስወግዷት፤ ነፍሳችሁንም ማዳን የሚችለውን፣ በልባችሁ የተዘራውን ቃል በየዋህነት ተቀበሉት።

፤ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ አንጂ፣ ራሳችሁን እያላታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ። ፤ቃሉን ሰምቶ የማያደርገው ቢኖር፣ የተፈ

፩ ግሪኩ “እግዚአብሔር በከፉ አይፈተንምና” ይላል።

፪ ግሪኩ “በእርሱም ዘንድ የጥላ መሃወር የለም” ይላል።

፫፣፬ ግዙ። ፹፫፣፱፫፣ ማር. ፮፣፫፣ ሐ.ሥ. ፲፩፣፲፫፣ ፲፭. ፩፣፲፱። ፩፣፲፩ ሊሳ. ፵፩፣፶፮።

፩፣፲፱ ምሳ. ፲፣፲፱። ፲፩፣፳፱።

ጥር ፊቱን በመስታዋት እንደሚያይ ስው ይመ ስላል። ጩራሱንም ተረድቶ ይሄዳል፤ ወዲያ ውም እንዴት እንደ ሆነ ይረሳል። ጩነገር ግን ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ የሚመለከትና የሚጸናበት፣ ሥራንም የሚሠራ እንጂ የሰ ማውን የሚዘነጋ ያይደለ ይህ በሥራው ብዕቦ ነው።

የሕርመት ሥርዐት

፩፤ አንደበቱን ሳይገታ፣ ልቡን እያሳተ አግ ዚአብሔርን የሚያመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር፣ የእርሱ አምልኮቱ ከንቱ ነው። ፪፤ ጸሕ-የሆነ፣ ነውርም የሌለበት አምልኮ በአግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው፤ ወላጆች የሌሉ አቸውን ልጆች፣ ባላቱቶችንም በችግራቸው መጠየቅ፣ በዓለምም ከሚገኝ ርድከት ሰውነትን መጠበቅ ነው።

ምዕራፍ ፪

ከአድልዎ ስለ መጠበቅ

፩ ወንድሞቻችን ሆይ፣ በከብር ጌታ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለው እምነታችሁ ለሰው ፊት በማድላት አይሁን። ፪ የወርቅ ቀለበት ያደረገና መልካም ልብስ የለበሰ ሰው ወደ ጉባኤያችሁ ቢገባ፣ ድሃውም ያደፈ ልብስ ለብስ ቢገባ፣ ፫ መልካም ልብስ የለበሰውን አይታችሁ። “አንተማ ና፣ በዚህ በመልካሙ ስፍራ ተቀመጥ” ብትሉት፣ ድሃውን ግን፣ “አንተስ በዚያ ቁም፣ ያለዚያም በዚያ ከአግራችን በታች ተቀመጥ” ብትሉት፣ ፬ እንግዲህ እናንተ ራሳችሁ አድልዎ ማድረጋችሁ አይደለም? በከፉ ዐሳብስ የፈረዳችሁ አይደለም? ፭ የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ሆይ፣ ሰሙ፤ አግዚአብሔር በእምነት ባለጠጎች አንዲሆኑ፣ ለሚወዱትም ተስፋ ያደረገላቸውን መንግሥት አንዲወርሱ፣ የዚህን ዓለም ድሆች የመረጣቸው አይደለም? ፮ እናንተ ግን ድሆችን አቃለላችኋቸው፣ የሚቀሙአችሁ፣ ወደሙግትና ወደ ሸንጎም የሚጎትቱአችሁ፣ እነዚያ ባለጠጎች አይደሉም? ፯ እነርሱ እናንተ የተጠራችሁበትን ገናና ስሙን የሚሰድቡ አይደሉም?

ስለ ፍቅር

፩ መጽሐፍ፣ “ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ” እንደሚል የእግዚአብሔርን ሕግ የምትፈጽሙ ከሆነ መልካም ታደርጋላችሁ። ፪ ለሰው ፊት የምታደሉ ከሆነ ግን ነጠአትን ታደርጋላችሁ፤ ሕግም እንደ ተላላፊዎች ይዘልፋችኋል። ፫ ሕግን ሁሉ የሚፈጽም፣ ነገር ግን በአንዲቱ የሚሳሳት፣ በሁሉ በደለኛ ይሆናል። ፬ አታመንዝር ያለው እርሱ አትግደል ብሎአልና፤ ባታመነዝር፣ ነገር ግን ብትገድል ሕግን ተላላፊ ትሆናለህ፤ ፭ በነጻነት ሕግ ይፈረድባችሁ ዘንድ እንደ አሳችሁ መጠን እንዲህ ተናገሩ፤ እንዲሁም አድርጉ። ፮ ምሕረትን ለማያደርግ በፍርድ ጊዜ ምሕረት የለውም። ነገር ግን ምሕረትን የሚያደርግ ሰው በፍርድ ቀን ደስ ይለዋል። ፯

ስለ ሃይማኖትና ስለ ምግባር

፩ ወንድሞቻችን ሆይ፣ እምነት አለኝ፤ ምግባር ግን የለኝም የሚል ሰው ቢኖር፣ ምን ይጠቅመዋል? በውኑ እምነቱ ልታድነው ትችላላችን? ፪ ከወንድሞቻችን፣ ወይም ከአጎቶቻችን፣ የታረዙ ወይም የዕለት ምግብ ያጡ ቢኖሩ፣ ፫ ከእናንተም አንዱ፣ “በስላም ሂዱ፣ አሳት ሙቁ፣ ትጠግባላችሁም” ቢላቸው፣ ለችግራቸውም የሚሹትን ባይሰጣቸው ምን ይጠቅማቸዋል? ፬ እንዲሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው።

፮ ነገር ግን አንድ ሰው፣ “አንተ እምነት አለህ፣ እኔም መልካም ሥራ አለኝ፤ እስቲ ሃይማኖትህን ከሥራህ ሰይተህ አሳየኝ፤ እኔም አምነቱን በሥራዬ አሳይሃለሁ” ይላል። ፯ አንተም አግዚአብሔር አንድ እንደ ሆነ ታምናለህ፤ መልካምም ታደርጋለህ፤ አንዲህስ አጋንንትም ያምናሉ፤ ይንቀጠቀጣሉም። ፩ አንተ ሰነፍ ሰው፣ እምነት ያለ ምግባር የሞተች እንደሆነች ልታውቅ ትወዳለህ? ፪ አባታችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን ወደ መሠዊያው ባቀረበው ጊዜ፣ በሥራው የጸደቀ አይደለም? ፫ እምነት ለሥራ ትረዳው እንደ ነበር፣ በሥራውም እምነቱ እንደ መላችና ፍጽምት እንደሆነችም ታያለህ? ፬ መጽሐፍ፣ “አብርሃም

፩ ግሪኩ “ምሕረት በፍርድ ላይ ይመካል” ይላል።
፪፣፮ ዘሌ. ፲፱፡፲፮። ፫፣፲፩ ዘዕ. ፳፡፲፫-፲፬፤ ዘዳ. ፳፡፲፯-፲፰። ፬፣፳፩ ዘፍ. ፳፪፡፩-፲፬።
፭፣፳፫ ዘፍ. ፲፭፡፮፤ ፪ዚ.መ. ፳፡፯፤ ኢሳ. ፵፩፡፰።

በእግዚአብሔር አመነ፤ ጽድቅ ሆኖም ተቈጠ ረለት” የሚለው ተፈጻሚ፤ የእግዚአብሔርም ወዳጅ ተባለ። ጭሰው በሥራ እንደሚጸድቅ፤ በእምነት ብቻም እንዳይደለ ታያለህ? ጭእን ዲሁ ዘማይቱ ረከብ ደግሞ ጉበኞችን ተቀብላ፤ በሌላ መንገድ ባወጣቸው ጊዜ በሥራ አልጸደቀችም? ጭከነፍስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ ሆነ፤ እንዲሁ ደግሞ ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው።

ምዕራፍ ፫

ከስሕተት ስለመጠበቅና አንደበትን ስለመግዛት

፤ወንድሞቻችን ሆይ፤ ከመካከላችሁ መምህራን ብዙዎች አይሁኑ፤ ጽኑ ፍርድ እንደምንቀበል ታውቃላችሁና፤ ፤ሁላችን እጅግ እንስታለንና፤ በቃል የማይሰት ማንም ቢኖር እርሱ ሥጋውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል ፍጹም ሰው ነው። ፤እነሆ፤ ይታዘዙን ዘንድ፤ በፈረሶች በአፋቸው ልገም እናገባለን፤ አካላቸውንም ሁሉ እንመራለን። ፤እነሆ፤ መርከቦች ደግሞ አካላቸው ይህን ያህል ታላቅ ሲሆን በነፋስ ገይል ይነዳሉ፤ ይመለሳሉም፤ ሰውም ይህን ያህል ታናሽ በሆነ መቅዘፍያ ይመልሳቸዋል፤ ወደ ወደደው ወደብም ያደርሳቸዋል። ፤እንዲሁ ምላሱም ትንሽ እካል ናት፤ ታላላቅ ነገርንም ታመጣለች፤ እነሆ፤ እጅግ ትንሽ የሆነች እሳትም ይህን የሚያህል ጫካ ታቃጥላለች።

፤ምላሰም እሳት ናት፤ እነሆ፤ ትንሽ ምላሰ በሰውነታችን ውስጥ ዐመፅ የተመለሰበት ዓለም ናት፤ ሥጋችንን ትበላቀለች፤ ውስጣዊ ሰውነታችንንም ትጠብቅለች፤ ከገሃነምም ይልቅ ታቃጥላለች። ፤የአራዊትና የወፎች፤ የተንቀሳቃሾችና በባሕር ያለ የፍጥረት ወገን ሁሉ ለሰው ይገዛል፤ ተገዝቶአልም። ፤የሰውን ምላሰ ግን መግዛት የሚቻለው የለም፤ ክፉ ናት፤ ዐቅምም የላትም፤ የሚገድል መርዝንም የተመላች ናት። ፤በእርስዋ እግዚአብሔር አብን እናመሰግኑለን፤ በእርስዋም በአርአያ እግዚአብሔር የተፈጠረ ሰውን እንረግመዋለን። ፤ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ፤ ወንድሞቻችን ሆይ፤ እንዲህ አይሁን። ፤ምንጭስ ከአንድ አፍ የሚጣፍጥና የሚመርን ውኃ ያመነጫልን? ፤ወን

ድሞቻችን ሆይ፤ በለስ ዘይትን፤ ወይስ ወይን በለስን ሊያፈራ ይችላልን? እንዲሁም መራራውን ጣፋጭ ውኃ አይሆንም፤ ጣፋጭ ውኃም መራራ አይሆንም።

ከላይ ስለምትወርደው ጥበብ

፤ከእናንተ ብልህና አስተዋይ ማን ነው? ከጠባባይ ማግኛ የተነሣ፤ ሥራውን በቅንነትና በማሰተዋል ያሳይ። ፤ነገር ግን መራራ መቀናናትና መከዳዳት በልባችሁ ካለ አትመኩ፤ በእውነትም ላይ አትዋሹ። ፤ይህቺ ጥበብ ከላይ የምትወርድ አይደለችም፤ ነገር ግን የምድር ናት፤ የሥጋም ናት፤ የአጋንንትም ናት። ፤መቀናናትና መከዳዳት በአሉበት ሰፍራ ሁሉ፤ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና። ፤ላይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ገጽሕት ናት፤ በኋላም ታራቂና ገር፤ እሺ ባይ፤ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላባት፤ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት። ፤የጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል።

ምዕራፍ ፬

የዓለም ወዳጅ የእግዚአብሔር ጠላት ነው

፤በእናንተ ዘንድ ጥልና መጋደል ከወዴት ይመጣሉ? በለውነታችሁ ውስጥ የሚሠራውን ዝሙት ከመውደድ የተነሣ ከዚህ አይደለምን? ፤ትመኛላችሁ እንጂ አታገኙም፤ ትቀናናላችሁ፤ ትገዳደላላችሁ፤ ብብርቱም ትፈልጋላችሁ፤ ልታገኙም አትችሉም፤ ትጠላላችሁ፤ ትዋጉ ማላችሁ፤ ነገር ግን አትለምኑምና የምትፈልጉትን አታገኙም፤ ፤ትለምናላችሁ፤ ለፍትወታችሁ ትከፍሉ ዘንድ ለከፉ ትለምናላችሁና አታገኙም። ፤እናንተ ዘግውያን ሆይ፤ ይህን ዓለም የሚወድ የእግዚአብሔር ጠላት እንደ ሆነ አታውቁምን? የዚህን ዓለም ፍቅር የመረጠ ሰው የእግዚአብሔር ጠላት ይሆናልና። ፤ወይስ በእናንተ ላይ ያደረገው መንፈስ መቃናትን እንደሚወድ መጽሐፍ በሐሰት የሚናገር ይመስላችኋልን? ነገር ግን ፈጣሪያችን የምትበልጠውን ጸጋ ይሰጣል፤ ስለዚህም “እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል” ይላል። ፤እንግዲህ እግዚአብሔርን እሺ በሉት፤ ለይጣንን ግን እንቢ በሉት፤ ከእ

፪፻፸፰ ሊያሉ ፪፻፸፰። ፫፻፸ መዝ. ፻፴፬፣፫። ፫፻፱ ዘፍ. ፩፣፳፮። ፫፻፺፮ ሉቃ. ፯፣፴፮። ፫፻፺፮ ሊሳ. ፴፪፣፺፮። ፬፣፮ ሊሳ. ፫፣፴፬።

ናንተም ይሸሻል። ፤ እግዚአብሔርን ቅረቡት፤ ይቀርባችሁማል፤ እናንተ ኃጥአን እጆቻችሁን አንጹ፤ ሁለት ዐሳብም ያላችሁ እናንተ ልባችሁን አጥፍ። ፤ እዘኑና አልቅሱ፤ ሳቃችሁን ወደ ልቅሶ፤ ደስታችሁንም ወደ ጎዘን መልሱ። ፤ በእግዚአብሔር ፊት ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ እርሱም ከፍ ከፍ ያደርጋችኋል።

ከሐሜት ስለ መጠበቅ

፤ ወንድሞቻችን ሆይ፡ እርስ በርሳችሁ አትተማሙ፤ ወንድሙን የሚያማ፡ የሚነቅፈውም የእግዚአብሔርን ሕግ ያማልና፤ የእግዚአብሔርንም ሕግ ይነቅፋልና፤ ሕጉን የምትነቅፍ ከሆንህ ደግሞ፡ ሕግ አፍራሽ ሆንህ እንጂ፡ ሕግን ፈጻሚ አይደለህም። ፤ ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ አንድ ነውና፤ ማዳንም፡ መግደልም የሚቻለው እርሱ ነው፤ እንግዲህ በሌላው የምትፈርድ አንተ ማን ነህ?

፤ “ዛሬ፡ ወይም ነገ ወደዚያች ከተማ እንሄዳለን፤ በዚያችም ዓመት እንኖራለን፤ እንገዳለንም፤ እናተርፋለንም” የምትሉ እናንተ ተመልከቱ። ፤ ነገ የሚሆነውን አታውቁምና፡ ሕይወታችሁ ምንድን ነው? እናንተማ ሳንድ ጊዜ ታይቶ ሳለ እንደሚጠፋ እንደ ጢስ አይደላችሁም? ፤ በዚህ ፈንታ “እግዚአብሔር ቢፈቅድና ብንኖር ይህን ወይም ያን እናደርጋለን ማለት ይገባችኋል።” ፤ አሁን እናንተ በሥራችሁ ትመካላችሁ፤ እንደዚች ያለችው ትምክህትም ሳለከፋ ናት። ፤ በጎ ነገር ማድረግን የሚያውቅ፡ የማይሠራትም ኅጢአት ትሆንበታለች።

ምዕራፍ ፭

ለባለጸጎች የተሰጠ ተግሣጽ

፤ አሁንም እናንተ ባለጠጎች ኑ፤ ስለምትመጣላችሁ መከራም ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ። ፤ እህላችሁ ነቅዞአል፤ ልብላችሁም በብልተበልቶአል። ፤ ወርቃችሁና ብራችሁ ዝንአል፤ ዝጉቱም ምስክር ይሆንባችኋል፤ ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይበላዋል፤ ለኋለኛው ቀንም መዝገብን አከማችታችኋል። ፤ እነሆ፡ ምድራችሁን ያረሱአት የገበሬዎችን ዋጋቸውን ቀማችኋቸው፤ የቀማችኋቸው ገበሬዎችም ይጮሃሉ፤

የሜጀችም ጩኸት ወደ ለሸናፊ እግዚአብሔር ገርፎ ደረሰ። ፤ በምድር ላይ ደስታን አደረጋችሁ፤ ተቀማጠላችሁም፤ ለሚታረድበትም ቀን ፍሬዳን እንደሚያለባ ልባችሁን አደነደናችሁ። ፤ ጻድቁንም ምንም ሳይቃወማችሁ ተላልፋችሁ ገደላችሁት።

ስለምትመሰገን ትዕግሥት

፤ እንግዲህ ወንድሞቻችን ሆይ፡ እነሆ፡ ገበሬ የፈተኛውንና የኋለኛውን ዝናም እስከትቀበልድረስ እየታገሠ የምድርን ፍሬ እንደሚጠብቅ ጌታችሁ እስከሚመጣባት እስከ ኋለኛይቱ ቀን ድረስ ታገሡ። ፤ የጌታችሁ መምጣት ተቃርባለችሁ፤ እናንተም እንግዲህ ታገሡ፤ ልቡናችሁንም አጽኑ። ፤ ወንድሞቻችን ሆይ፡ እንዳይፈረድባችሁ፤ እርስ በርሳችሁ አታጎረምርሙ፤ እነሆ፡ ፈራጅ ከበራችሁ መድረክ ቆም ይጠብቃልና። ፤ ወንድሞቻችን ሆይ፡ የመከራና የትዕግሥት ምሳሌ የሆኑትን፡ በጌታም ስም የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩትን ነቢያትን ተመልከቱ። ፤ እነሆ፡ የታገሡትን ብዑዓን እንላቸዋለን፤ የኢዮብን ትዕግሥት ስምታችኋል፤ እግዚአብሔርም የፈጸመለትን አይታችኋል፤ የእግዚአብሔር ቸርነቱ ብዙ ነውና፤ ይቅርም ባይነውና።

፤ ወንድሞቻችን ሆይ፡ ከሁሉ አስቀድሞ በሰማይም ቢሆን፡ በምድርም ቢሆን፡ በሌላ መሐሳም ቢሆን፡ በምንም ፈጽሞ አትማሉ፤ ነገር ግን ከፍርድ በታች እንዳትወድቁ፡ ነገራችሁ አዎን ቢሆን፡ አዎን ይሁን፤ አይደለም ቢሆንም፡ አይደለም ይሁን።

ስለ ጻድቅ ጸሎት

፤ ከእናንተ የሚያዝን ቢኖር ይጸልይ፤ ደስ የሚለውም ቢኖር ይዘምር። ፤ ከእናንተ የታመመ ሰው ቢኖር በቤተ ክርስቲያን ያሉ ቀሳውስትን ይጥራና ይጸልዩለት፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የተጸለየበትንም ዘይት ይቅሱት። ፤ የሃይማኖት ጸሎትም ድውዩን ይፈውሰዋል፤ እግዚአብሔርም ያስነሣዋል፤ ኅጢአትንም ሠርቶ እንደ ሆነ ይሰረይለታል። ፤ እርስ በርሳችሁ ኅጢአታችሁን ተናዘዙ፤ እንድትድኑም ለወንድሞቻችሁ ጸልዩ፤ የጻድቅ ለው ጸሎቱ

፪፡፭ ዘ። ፩፡፫፤ ሊሳ. ፩፡፲፭። ፪፡፲፪ ሊሳ. ፴፫፡፳፪። ፪፡፲፫-፲፬ ምሳ. ፳፯፡፩። ፭፡፪-፫ ማቴ. ፳፡፲፱። ፭፡፮ ዘ። ፳፱፡፲፬-፲፭። ፭፡፲፩ ሊዮብ ፩፡፳፩-፳፪፤ ፪፡፲፫ መዝ. ፻፪፡፳። ፭፡፲፪ ማቴ. ፭፡፴፱-፴፯። ፭፡፲፬ ማር. ፯፡፲፫።

ብዙ ትረዳላች፤ ግዳጅም ትፈጽማለች። ፤ኤልያስ እንደ እኛ ሰው ነበር፤ እንደምንታመምም ይታመም ነበር፤ ዝናም እንዳይዘንም ጸሎትን ጸለየ፤ ሦስት ዓመት ከሰድስት ወርም በምድር ላይ አልዘነመም። ፤ዳግመኛም ጸለየ፤ ሰማይም ዝናሙን ሰጠ፤ ምድርም ፍሬዋን አበቀሰች። ፤ወንድሞቻችን ሆይ፤ ከእናንተ ከጽድቅ የሳተ

ቢኖር፤ ከኅጢአቱ የመለሰውም ቢኖር፤ ፤ኅጢአተኛውን ከተሳሳተበት መንገድ የሚመልሰው ራሱን ከሞት እንደ አዳነ፤ ብዙ ኅጢአቱንም እንደ አስተስረየ ይወቅ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድም የሐዋርያው የቅዱስ ዕቅድ መልእክት ተፈጻሚች። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። አሜን።

፩ “እንደምንታመም ይታመም ነበር” የሚለው በግሪኩ የለም።
 ፩፡፲፮ ልንገ. ፲፯፡፩፤ ፲፰፡፩። ፩፡፲፰ ልንገ. ፲፰፡፱፪-፱፮። ፩፡፳ ምሳ. ፲፡፲፱፤ ፩ኢጥ. ፱፡፰።

የያዕቆብ ወንድም የሐዋርያው የቅዱስ ይሁዳ መልእክት

ለቅዱሳን ስለ ተሰጣቸው ሃይማኖት

የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ከሚሆን ከያዕቆብ ወንድም ከይሁዳ፣ እግዚአብሔር አብ ለሚወዳቸው በኢየሱስ ክርስቶስም ተጠብቀው ስተጠሩ።

፤ምሕረትና ስላም ፍቅርም ይብዛላችሁ።

፤ወንድሞቻችን ሆይ፣ ስለ ሁላችን መዳን እጽፍላችሁ ዘንድ በሁሉ ተፋጠንሁ፤ እጅግ ተገባጅ እጽፍላችኋለሁና፤ ለቅዱሳን የተሰጠች ውንም ሃይማኖት ትጋደሉላት ዘንድ እማልዳችኋለሁ። ፤አስቀድሞ ለዚህ ፍርድ የተጻፉ በደለኞች ሰዎች ተቀላቅለውባችኋልና፤ እነርሱም እግዚአብሔርን የማይፈሩና የእግዚአብሔርን ጸጋ ወደ ዝሙታቸው የሚለውጡ፣ ብቻውን ንጉሥ የሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስንም የሚከዱ ናቸው።

የቀደመውን ስለ ማስታወስ

፤ሁሉንም እሳስባችሁ ዘንድ ወደድሁ፤ ጌታ እንደ ጊዜ ሕዝቡን ከምድረ ግብፅ እንደ እዳነ፣ በሁለተኛም ጊዜ ያለመኑትን እንደ እጠፋቸው ታውቃላችሁ። ፤መኖሪያቸውን የተዉትን፣ የራሳቸውንም እስቅነት ያልጠበቁትን መላእክት በዘለዓለም እስራት ከጨለማ በታች እስከ ታላቁ የፍርድ ቀን ድረስ ጠብቋቸዋል። ፤እንደዚሁም ሰዶምና ንግራ፣ በዙሪያቸውም የነበሩ ከተሞች፣ ለዝሙትና ከተፈጥሮ ሥርዐት ውጭ ለሆነ ሩካቤ ሥጋ ራሳቸውን እሳልፈው ስለ ሰጡ፣ በዘለዓለም እሳት እየተቀጡ ምሳሌ ሆነዋል።

፤እንዲሁም እነዚህ ሰዎች ደግሞ በሕልማቸው ሥጋቸውን ያረክሳሉ፤ ጌታቸውንም ይክዳሉ፤ ከብሩንም ይሰድባሉ። ፤የመላእክት እለቃ ሚካኤል እንኳን ስለ ሙሴ ሥጋ ክሰይጣን ጋር በተከራከረ ጊዜ የሰድብ ቃልን ሊናገር አልደፈረም፤ “እግዚአብሔር ይገሥጽህ” አለው እንጂ። ፤እነዚህ ግን የማያውቁትን በመሳደብ ይበድላሉ፤ እእምሮም እንደሌላቸው እንሰቦች በፍጥረታቸው በሚያውቁት ሁሉ በእርሱ ይጠፋሉ። ፤ወዮላቸው፣ በቃይል መንገድ ሄደዋልና፤ በበለግም የዐመፅ ዋጋም ተቃጥለዋልና፤ በቆራና በወገኖቹም ክሕደት ጠፍተዋል። ፤እነዚህ ከእናንተ ጋር ሲጋበዙ፣ በፍቅር ግብግቦችሁ እንደ እድፍ ናቸው፤ እንደ እረኞች ያለ ፍርሀት ራሳቸውን ይጠብቃሉ፤ በነፋስ የተወሰዱ፣ ውኃ የሌለባቸው ደመናዎች፣ ፍሬ የማያፈሩ፣ ሁለት ጊዜ የሞቱ፣ ከነሥራቸው የተነቀሉ፣ በበጋ የደረቁ ዛፎች፣ ፤የገዛ ነውራቸውን እረፉ እየደፈቁ ጨካኝ የባሕር ማዕበል፣ ድቅድቅ ጨለማ ለዘለዓለም የተጠበቀላቸው፣ የሚንከራተቱ ክዋክብት ናቸው።

፤ከእዳም ሰባተኛ የሆነ ሄኖክ፣ ስለ እነርሱ እንዲህ ሲል ትንቢት ተናገረ፡ “እነሆ እግዚአብሔር በሁሉ ላይ ይፈርድ ዘንድ ከእእሳፋት ቅዱሳን መላእክት ጋር ይመጣል። ፤ኃጥእንን ሁሉ ስለ ኅጢአታቸው ሥራ ሁሉ፣ ከዳተኞች ጋር ኅጢአተኞችንም የማይገባውን ቃል ሁሉ በእርሱ ላይ ስለ ተናገሩ ይዘልፋቸዋል።” ፤እነዚህ እንደ ምሽታቸው እየሄዱ፣ የሚያንጉራጉሩና ስለ ዕድሳቸው የሚያገራመርሙ ናቸው፤ እንዲረባቸውም ለሰው ፈት እያደሉ እፋቸው ትዕቢትን ይናገራል።

፩ ግሪኩ “ሥልጣን ያላቸውን ይነቅራሉ” ይላል።
 ፩ ማቴ. ፲፫፡፶፭፤ ማር. ፮፡፫። ርዕ. ፲፪፡፶፭፤ ዘጌ. ፲፬፡፳፱-፴። ጌ ዘፍ. ፲፱፡፩-፳፬።
 ፱ ዳን. ፲፡፲፫፤ ጳጳ፤ ፲፪፡፩፤ ራእ. ፲፪፡፯፤ ዘዳ. ፴፬፡፯፤ ዘካ. ፫፡፪።
 ፲፩ ዘፍ. ፱፡፫-፳፤ ዘጌ. ፳፪፡፩-፴፭፤ ፲፮፡፩-፴፭። ፲፬ ዘፍ. ፭፡፲፰፤ ጳጳ-ጳ፬፤ ሄኖ. ፩፡፱።

